

Indhold

Introduktion.....	2
Disorganiseret tilknytning	4
Story stem-redskaber.....	5
MacArthur Story Stem Battery (MSSB)	5
Empiriske fund med MSSB	7
Kodningssystemer relateret til MSSB	10
MacArthur Narrative Coding System (MNCS).....	10
Narrative Emotion Coding System (NEC)	12
Scoringssystemer til identificering af adfærdsproblemer	13
Scoringssystem med fokus på familie-relationer.....	16
Kodningssystem til måling af emotionelle narrativer.....	18
Manchester Child Attachment Story Task (MCAST).....	19
Coding Manual for the Manchester Child Attachment Story Task	22
Empiriske fund med MCAST	23
Story Stem Assessment Profile (SSAP)	27
Kodningssystem.....	28
Empiriske resultater om mishandlede børn	29
Empiriske fund med SSAP	29
The Attachment Doll Interview (ADI)	31
Afrunding	33
Anbefalinger.....	36
Referencer	39
Tabeller	47

Introduktion

Story Stems er karakteriseret ved at være historiebegyndelser, der anvendes til at kortlægge aspekter ved børns indre mentale liv. Særlige vigtige fokusområder i arbejdet med at undersøge børns psykologiske udvikling er deres tilknytningsmønstre og strategier for emotionsregulering, idet disse aspekter er kerneområder i forhold til, hvordan barnet fremadrettet udvikler sig.

Historierne beskriver hverdagssituationer, som er genkendelige for barnet, men som indeholder et lidelsesfyldt problem, som barnet skal løse. Barnet præsenteres for starten på en historie og problemet, hvor barnet herefter selv skal fortsætte historien ved at fortælle om, hvordan han/hun vil løse det givne problem.

Historierne præsenteres verbalt men understøttes af figurer og leg i form af dukker og dyr, som interviewer og barn udspiller historierne med. På denne måde er det muligt at tilgå vigtige informationer hos børn, som ellers ikke ville være i stand til at sætte ord på deres psykologiske liv. Dette kan både være et resultat af manglende sproglig og kognitions-mæssig udvikling, at barnet er blindt for egne psykologiske processer, eller fordi barnet ikke ønsker at sætte ord på sit indre psykologiske liv (Bretherton & Oppenheim, 2003). Historien bliver fortalt til barnet af en interviewer på en følelsesfuld måde, der vækker emotionel arousal i barnet. På den måde bliver det muligt at aktivere barnets indre mentale repræsentationer af sig selv og andre, hvilket kan føre til værdifulde informationer om barnets erfaringer med sine primære omsorgspersoner (Emde, 2003).

Story-stem-traditionen er inspireret af tidligere tiders landvindinger inden for udviklingspsykologien herunder John Bowlbys (1969) tilknytningsteori, Mary Ainsworths (1978) "Strange Situation Procedure" samt psykoanalytisk legeterapi (Winnicott, 1971). Traditionen trækker ligeledes på forskning indenfor narrativ psykologi, hvor det antages, at narrativer hjælper individet med organisere og skabe mening i forhold til de oplevelser og følelser, som individet møder i sit liv (Emde, 2003). I relation til story stems er historierne en måde, hvorpå barnet, med hjælp fra en interviewer, får mulighed for at skabe et sammenhængende narrativ med rod i dets indre mentale repræsentationer. Dette kan imidlertid være en svær opgave for små børn, som endnu ikke mestrer sproget til fulde. Derfor indeholder nutidige story stem tests også et element af leg, idet barnet igennem legen har

mulighed for at kommunikere omkring sit indre liv uafhængigt af sproget (ibid.). Studier har vist, at børn helt ned i toårs alderen kan indgå i primitive former for symbolsk leg, og at kompleksiteten af denne leg udvikler sig hurtigt i takt med at barnet bliver ældre (Wolf, Rygh, & Altschuler, 1984).

Bowlby (1969) formulerede i midten af det 20'ende århundrede sin tilknytningsteori, hvor kernen er, at spædbarnet former mentale repræsentationer af sig selv og sine omsorgspersoner ud fra dets erfaring med omsorgen. Disse mentale repræsentationer danner grundlag for, hvordan barnet udforsker verden i relation til nye oplevelser. Måden hvorpå barnet bruger sin tilknytningsperson i denne udforskning af verden karakteriseres af Bowlby (1969) som tilknytningsadfærd, og denne adfærd kan være enten "sikker" eller "usikker". Den mest kendte test til måling af børns tilknytningsadfærd er "Strange Situation Procedure", hvor barnet udsættes for en række adskillelses- og genforeningssituationer med den primære omsorgsperson, hvorunder barnets adfærd observeres (Ainsworth, 1978).

Udviklingen af story-stem-tests begyndte i 1980'erne, hvor flere forskere arbejdede med at udvikle disse tests med henblik på at udforske børns psykologiske udvikling (Bretherton, Biringen, Ridgeway, Maslin & Sherman, 1989; Buchsbaum & Emde, 1990; Oppenheim, 1997). En af de første story stem-test, hvor den narrative fortælling blev understøttet af leg med dukker, blev udviklet af Bretherton, Ridgeway og Cassidy (1990) og fik benævnelsen "The Attachment Story Completion Task" (ASCT).

ASCT er udviklet til at måle førskolebørns tilknytning til deres forældre og indeholder fem tilknytningsrelaterede historier hvor angst, smerte, separation og genforening indgår som problemer, som barnet skal løse ved at fortælle og lege sig til en afslutning (Bretherton and Oppenheim, 2003). Historierne bliver derefter evaluerede ud fra deres sammenhæng, konstruktivitet samt adressering af dilemma, hvilket giver en samlet tilknytningsscore rangerende på en skala fra 1 (meget sikker) til 4 (meget usikker). Historierne blev kategoriseret som "sikre", hvis barnet fremviste forældrene som tilgængelige, varme og omsorgsfulde samt hvis barnet var i stand til at forholde sig til indre stress/lidelse på en konstruktiv måde. Omvendt blev de "usikre" historier kategoriserede ud fra manglende

sammenhæng i og løsning på historie samt undgåelse af dilemma (Oppenheim, & Waters, 1995). Disse tilknytningsscorer har vist sig at korrelere med tilknytningsscoren fra andre måleredskaber eksempelvis ”Strange Situation Procedure”, hvilket understøtter validiteten af testen.

Forfatterne til ASCT gik senere sammen med en række andre forskere og udviklede en mere omfangsrig story stem-test, der udover tilknytning også fokuserede på andre dimensioner af barnets verden såsom moral, prosocial adfærd og empati. Denne test fik benævnelsen ”MacArthur Story Stem Battery” (MSSB), og er i dag et anerkendt og valideret redskab til måling af social udvikling hos børn i alderen 3-8 år. (ibid.).

Der er i dag udviklet mange story-stem-redskaber, som i udgangspunktet anvender samme overordnede administrationsteknik, men som adskiller sig fra hinanden i valg af specifikke historier samt kodningssystem. Disse valg beror på hvilken problemstilling, den enkelte forsker ønsker at undersøge. Denne rapport redegør for nogle af de mest væsentlige story stem-redskaber og kodningssystemer, men den giver ikke et udtømmende overblik over alle udviklede værktøjer til måling af førskolebørns narrativer.

Disorganiseret tilknytning

De klassiske grupperinger af tilknytningsadfærd er med tiden blevet reviderede, således at man i dag også taler om ”organiseret” eller ”disorganiseret” tilknytning om barnets måde at forholde sig til sine primære omsorgspersoner på (Green and Goldwyn, 2002). Konceptet omkring disorganiseret tilknytning beskriver en række af modstridende og bizarre adfærdsformer udvist af børn i eksempelvis ”Strange Situation Procedure”. Denne adfærd inkluderer bl.a. et generelt fravær af en sammenhængende tilknytningsstrategi, ambivalens i forhold til at nærme sig moderen eller frygt for hende, dissociation, ”frysning” og anormale bevægelser (Main and Solomon, 1990). Van IJzendoorn, Schuengel og Bakermans-Kranenburg (1999) definerer disorganiseret tilknytning som “the breakdown of an otherwise consistent and organized strategy of emotion regulation” (p. 226). Disse forfattere har i en meta-analyse af 80 studier omhandlende disorganiseret tilknytning fundet en sammenhæng mellem denne tilknytningsadfærd og traumer hos børn. Resultaterne viste, at 15 % af spædbørnene i normalpopulationer udviste

disorganiseret tilknytningsadfærd. Denne andel var imidlertid langt højere for børn i risikopopulationer såsom forældre med alkohol eller stofmisbrug (43%) og forældre, der mishandlede deres børn (77%; van IJzendoorn, Schuengel & Bakermans-Kranenburg, 1999).

Det er dog ikke kun børn af forældre, der har et misbrug eller mishandler dem, som kan udvikle disorganiseret tilknytningsadfærd. Studier har eksempelvis påvist disorganiseret tilknytning hos børn, hvis forældre var plagede af uløste tab eller traumer (Abrams, Rifkin & Hesse, 2006). Det antages, at disorganiseret tilknytning hos spædbørn kan udvikles på baggrund af, at barnet har brug for moderens støtte til at nedsætte stress og lidelse men samtidig også er bange for hende pga. uforudsigelig adfærd, mishandling eller fordi moderen udviser angst i forbindelse med uløste traumer (Main & Hesse, 1990). Barnet kan heraf udvikle negative repræsentationer af sig selv og sine omsorgspersoner testementeret ved tilstedeværelsen af primært disorganiseret tilknytning (Toth, Cicchetti, Macfie, Maughan & Vanmeenen, 2000). Disorganiseret tilknytning har vist sig at være en betydelig risikofaktor for udviklingen af psykopatologi hos børn og unge, idet studier har påvist en sammenhæng mellem eksempelvis depressive symptomer, social angst, dissociation og øget aggression hos børn med denne type af tilknytningsadfærd (Borelli, David, Crowley & Mayes, 2009; Carlson, 1998; Lyons-Ruth, 1996).

Story stem-redskaber

MacArthur Story Stem Battery (MSSB)

MSSB er som nævnt udviklet i 1980'erne af en større gruppe af samarbejdende forskere i England (Bretherton et al., 1989; Bretherton, Ridgeway & Cassidy, 1990; Buchsbaum & Emde, 1990; Emde & Buchsbaum, 1990), hvor David Oppenheim (1997) senere kom til. Testen er udviklet til børn fra tre til ca. otte år. Testen administreres af en interviewer, der præsenterer de enkelte stems for barnet og derefter beder barnet om at afslutte historien med hjælp fra sprog og leg (Bretherton & Oppenheim, 2003). Til at understøtte legen bruges dukker og rekvisitter, som er realistiske i deres udtryk, og som repræsenterer en familie med forældre, bedstemor, yngre og ældre søskende samt en hund. Det er vigtigt, at

denne familie ikke er en direkte repræsentation af barnets egen familie, idet barnet således kan blive overvældet af negative følelser, hvis den enkelte historie minder om barnets egne oplevelser. Barnet må derfor ikke navngive dukkerne med navne, som barnet kender fra sig selv og sin egen familie, hvilket hjælper barnet med at lægge distance til historierne. Intervieweren stiller forskellige uddybende spørgsmål, også kaldet ”promptere”, undervejs i testen, hvis barnet ikke automatisk forholder sig til dilemmaet i historien. Der er dog klare retningslinjer for brugen af ”promptere”, idet intervieweren ikke uhensigtsmæssigt må påvirke barnets historie. Testen bliver videofilmet og transskriberet til senere kodning. Inden selve testen går i gang er det vigtigt, at intervieweren får barnet til at føle sig tryk ved at indgå i positiv interaktion. Barnets forældre er typisk til stede ved denne første kontakt, hvorefter de forlader rummet under selve testen. Inden intervieweren præsenterer barnet for de egentlige story stems, udfører barnet en opvarmingshistorie omhandlende en fødselsdag for at vise barnet, hvordan historierne skal gribes an (ibid.).

MSSB indeholder i sin oprindelse 14 story stems (se tabel 1) over temaerne familierelationer, moralske regler, moralske emotioner herunder skam, skyld og empati samt kompetence. Der er sidenhen kommet andre historier til, som et resultat af tilkomsten af flere kodningssystemer og revisioner af testen (Bretherton & Oppenheim, 2003). Det er op til den enkelte psykolog at udvælge de historier, der er anvendelige i relation til den undersøgte problemstilling. På trods af at hver historie indeholder et bestemt dilemma, har barnet mulighed for at besvare historien på flere forskellige måder alt afhængig af dets mentale repræsentationer. Den samme historie kan eksempelvis vække stolthed hos et barn, hvor den hos et andet barn kan vække et behov for omsorg (ibid.). MSSB kan både administreres hjemme hos barnet eller på et kontor. Der er fordele og ulemper ved begge metoder i forhold til, hvorvidt det er mest vigtigt, at barnet føler sig tryk i hjemmets rammer, eller det er vigtigere at forsøge at kontrollere uønskede variable i test-situationen ved at anvende et mere neutralt rum (Holmberg, Robinson, Corbitt-Price & Wiener, 2007).

Empiriske fund med MSSB

MSSB er anvendt i mange studier og på tværs af forskellige populationer. Studier, der har anvendt MSSB som måleredskab, har bl.a. fundet forskelle mellem mishandlede/omsorgssvigtede børns narrativer og børn, der ikke har været udsat for dette. Stronach et al. (2011) har eksempelvis fundet, at mishandlede/omsorgssvigtede børn gav udtryk for færre globale, positive repræsentationer af deres mødre i historierne end andre børn. Ligeledes udviste flere mishandlede/omsorgssvigtede børn et disorganiseret tilknytningsmønster og færre et sikkert tilknytningsmønster end de børn, der ikke havde oplevet mishandling/omsorgssvigt. Clyman (2003) har desuden fundet, at mishandlede/omsorgssvigtede børn udviste mindre prosocial adfærd og emotionel lidelse samt mere ulydighed og seksuel adfærd i deres historier end andre børn.

Nogle studier har identificeret kønsforskelle i forhold til mængden af aggression udvist i børns historier, hvor drengenes historier indeholder mere aggression end pigernes (Clyman, 2003; von Klitzing, Kelsay, Emde, Robinson & Schmitz, 2000), ligesom Klitzing et al. (2000) også har dokumenteret en lavere grad af sammenhæng i narrativer fra børn med emotionelle- og adfærdsmæssige vanskeligheder. Howes, Vu og Hamilton (2011) undersøgte en gruppe af mødre, som var mexicanske immigranter i USA og deres børn, hvor de både målte mødrenes og børnenes tilknytningsadfærd samt børnenes mentale repræsentationer. Af dette studie fremgik det, at de børn, hvis mødre havde ”sikre” og positive mentale repræsentationer, også i højere grad selv havde disse positive mentale repræsentationer til rådighed. I relation til dette tema undersøgte Sher-Censor, Grey og Yates (2013) 198 mødre og deres børn i førskolealderen fordelt på tre grupper af etniciteter; latinamerikanere, sorte og hvide. Denne undersøgelse fandt, at en høj grad af sammenhæng i mødrenes narrativer var koblet med positive repræsentationer hos barnet i forhold til relationen til moderen, og at dette gjorde sig gældende på tværs af de etniske grupper.

At mødres egen organisering kan påvirke barnets tilknytning og mentale repræsentationer understøttes af flere empiriske undersøgelser (Behrens, Hesse & Main, 2007; Slade, Greienberger, Bernbach, Levy & Locker, 2005). Andre undersøgelser, der anvender MSSB som måleinstrument, har fokuseret på

screening af psykiske lidelser herunder eksempelvis bipolar lidelse (Hutchison, Beresford, Robinson & Ross, 2010), hvor temaer omhandlende bizarre handlinger udenfor historierne, vold og rekvisitter, der kommer til live kunne identificeres hos børn med humørmæssig dysregulering. Hutchison et al. (2010) argumenterer for, at disse temaer kan være et tegn på forstyrrede tanker, der har vist sig at være en prædikator for udviklingen af bipolar lidelse hos voksne. Warren, Emde og Sroufe (2000) undersøgte 35, primært hvide, børn fra familier med høj socioøkonomisk status og fandt, at de børn, der endte deres historier negativt, som havde svært ved separation, og som var ude af stand til enten at håndtere lidelsesfyldt situation på egen hånd eller ved hjælp fra forældre, havde større risiko for at udvikle angst end de andre børn i undersøgelsen.

Flere studier har beskæftiget sig med validiteten og reliabiliteten af MSSB som værktøj i forhold til at identificere specifik adfærd hos børn (Warren, Oppenheim, & Emde, 1996; Oppenheim, Emde & Warren, 1997). Af disse studier af førskolebørn fra en ikke-klinisk lavrisikogruppe fremgik det, at MSSB kan identificere problemfyldt adfærd via børnenes historier. Resultaterne viste en sammenhæng mellem følelsesmæssig lidelse og destruktive temaer i børnenes narrativer og udadreagerende adfærd rapporteret af forældre og lærere (Warren, Oppenheim & Emde, 1996). Det fremgik ligeledes, at børn, der havde positive og disciplinære repræsentationer af deres mødre, udviste mindre problemfyldt adfærd end de børn, der havde negative repræsentationer af deres mødre. Herudover blev der identificeret en moderat, stabil forskel i alder, hvor de 4årige børn havde færre positive og disciplinære repræsentationer af deres mødre til rådighed end 5årige i undersøgelsen (Oppenheim, Emde & Warren, 1997). Disse forskellige resultater understøtter validiteten af MSSB i forhold til at undersøge børns mentale repræsentationer. Som tidligere nævnt er MSSB anvendt i mange studier, der har ført til stærke og repeterbare fund i forhold til forskellige temaer identificeret i børns narrativer i og på tværs af forskellige populationer, hvilket understøtter reliabiliteten af MSSB som redskab.

I relation til MSSB's anvendelighed er det imidlertid vigtigt at være opmærksom på, at der findes kulturelle forskelle mellem børns adfærd, og at dette kan afspejle de indholdsmæssige temaer i deres narrativer. I en oversigtsartikel foretaget af Robinson, Hérot, Haynes og Mantz-Simmons (2000) identificeres bl.a. en række

forskelle mellem afro-amerikanske børns interaktion i forhold til andre grupper af amerikanske børn. Undersøgelsen viste, at afro-amerikanske drenge udviser milde former for aggression i deres positive interaktion med venner, og at det for deres vedkommende, kulturelt set, ikke er særlig accepteret at søge hjælp hos voksne (ibid.). Det er derfor vigtigt, at tage højde for disse kulturspecifikke forskelle hos børn, specielt i kodningen af børnenes story stems, for at skabe brugbare resultater med MSSB.

Der er imidlertid også andre problemer forbundet med anvendelsen af MSSB især i forhold til administrationen af testen. Det er meget vigtigt, at interviewer hjælper barnet med at skabe sin historie og afsøger, hvilke repræsentationer barnet har til rådighed, men samtidig må interviewer ikke påvirke barnets historie. Dette kan medføre fejl fra interviewerens side, der kan bevirke, at den enkelte historie ikke kan anvendes som valide data (Minnis et al., 2006). Desuden kræver administrationen og kodningen af MSSB, at interviewer og rater er oplært i at bruge testen, og selve kodningsarbejdet tager relativt lang tid. I et forsøg på at imødekomme disse problemer har Minnis et al. (2006) udviklet en computerbaseret udgave af MSSB benævnt ”The Computerized MacArthur Story Stem Battery” (CMSSB). I denne test anvendes seks historier fra MSSB, hvor historiebegyndelsen bliver præsenteret på en computer med hjælp fra animationer, og computeren beder herefter barnet om at færdiggøre historien. Barnet bliver ”promptet” af en animeret figur, hvor barnet kan svare ja eller nej til forskellige spørgsmål. Barnets verbale historie og måden hvorpå han/hun flytter rundt med figurerne på skærmen bliver optaget og brugt i kodningen. Selve kodningsproceduren foregår på samme måde som ved den almindelige MSSB (Minnis et al., 2006). I et studie af 34 børn i alderen fire til ni år hvor halvdelen af dem boede i plejefamilie og den anden halvdel hjemme hos forældre, påviste Minnis et al. (2006) god interrater reliabilitet i forhold til at anvende scoringsystemet fra MSSB på data fra CMSSB. Den gennemsnitlige difference mellem personerne, der scorede historierne, oversteg ikke 0,02% af den totale variationsbredde på skalaerne (ibid.). De påviste ligeledes, at CMSSB identificerede de samme forskelle i narrativer mellem misrøgtede børn og ikke-misrøgtede som den klassiske MSSB, hvilket understøtter validiteten af testen.

Kodningssystemer relateret til MSSB

Det underliggende mål med anvendelsen af MSSB er at identificere børns kompetencer, affektregulering og risiko for udvikling af psykopatologi. I 4-5 års alderen kan mange af børns vanskeligheder knyttes til enten følelsesmæssig over- eller underregulering, hvilket på adfærdsplan omtrent svarer til internaliseringsproblemer og udadreagerende adfærd (Holmberg, Robinson, Corbitt-Price & Wiener, 2007). Disse adfærdsformer kommer til udtryk som henholdsvis angst/bekymring og aggression/konflikt hos barnet, og udgør sammen med manglende empati kerneområderne i de scoringssystemer, der er udviklet til MSSB (ibid.).

MacArthur Narrative Coding System (MNCS)

Robinson, Mantz-Simmons, Macfie og MacArthur udviklede i starten af 1990'erne et basalt scoringssystem til MSSB, der anvendes til at kortlægge barnets respons på hver enkelt historie (Robinson & Mantz-Simmons, 2003). Systemet er tema-baseret, hvor hvert tema scores ud fra fravær eller tilstedeværelse. Ulempen ved den tematiske kodning i dette system er, at temaet kun kan godkendes en gang pr. historie, og det vil sige at information omkring børn, der udspiller samme tema flere gange i samme historie ikke identificeres. Der eksisterer overordnet set to domæner, som barnets narrativer scores i forhold til i form af indhold i historierne, samt måden hvorpå barnet fortæller historierne (ibid.). Indholdet i historierne organiseres efter fem domæner: 1) interpersonel konflikt, 2) empatiske relationer, 3) dysreguleret aggression, 4) moralske temaer og 5) undgåelsesstrategier (se tabel 2). Herudover vurderes barnet på ti områder omhandlende dets adfærd, som er procesorienteret: 1) intensitet af følelser, 2) kontrollerende adfærd overfor dukker eller interviewer, 3) gentagelse af historie eller elementer fra tidligere stems, 4) graden af barnets involvering i historie, 5) inklusion af forældre i respons på historie, 6) barnets interaktion med interviewer, 7) brug af direkte versus indirekte adfærd, 8) ignorerer konflikt i historie, 9) forståelse for dilemma i historie og 10) graden af sammenhæng i barnets historie. I relation til graden af følelsesmæssig intensitet hos barnet fokuseres der både på ansigtsudtryk og stemmeføring samt spontane eller dramatiserede følelser (ibid.). Følelserne, der rates, er glæde, vrede, lidelse, tristhed, angst og bekymring. Disse

scores på en 4 points Likert-skala, hvor 0 = ikke til stede og 3 = høj intensitet. I relation til sammenhæng i barnets historie fokuseres der på flere ting. Scoren 1-5 gives til historier, der ikke fyldestgørende behandler problemet i historien, og/eller hvor der mangler sammenhæng. Scoren 6-10 gives til historier, hvor barnet behandler/løser problemet, og hvor historien hænger sammen (ibid.).

MNCS er som nævnt udviklet som et overordnet scoringssystem, der kan give et generelt billede af barnets respons på de enkelte story stems samt identificere fokuspunkter for nærmere undersøgelse (Robinson & Mantz-Simmons, 2003). MNCS er derfor udviklet til, at kodningen foregår med en historie af gangen, hvilket giver mulighed for høj interrater reliabilitet samt større bredde i kodningen. Dette besværliggør på den anden side muligheden for at skabe et overordnet mønster i barnets responser på tværs af historier. Der findes dog flere måder at sammenfatte barnets overordnede respons på MSSB. Den ene er at opsummere information på tværs af alle historier. En anden måde er at sammenligne ensartede temaer såsom fysisk aggression og verbal konflikt, der begge er indikatorer på interpersonel konflikt. Man kan ligeledes bruge indholdet af historierne og barnets udførsel af dem til at skabe nogle overordnede grupper, hvor specifikke problemer indenfor en gruppe kan identificeres eksempelvis grad af reparation indenfor historier med moralske temaer (ibid.). Valget af kodningsstrategi afhænger af hvilken problemstilling, der ønskes belyst og hvilken population, der er genstand for undersøgelsen. I relation til dette er det vigtigt at nævne, at både MSSB og MNCS er udviklet på baggrund af data fra hvide middelklassebørn i USA, hvorfor nogle af temaerne i kodningen såvel som historierne i MSSB behøver tilpasning for at være anvendelige i andre kulturer og populationer (ibid.).

Forskere har generelt fundet god interrater reliabilitet i forhold til MNSC, der dog varierer afhængig af den anvendte analysestrategi (Holmberg et al., 2007). I nogle studier er interrater reliabiliteten udregnet ud fra enkelte koder i hver historie, hvor Kappa koefficienten var moderat til høj (Macfie, Cicchetti & Toth, 2001; Steele et al., 2003). Andre undersøgelser har udregnet interrater reliabiliteten på baggrund af sammenføjede kategorier af koder på tværs af historierne, hvor Oppenheim, Emde og Warren (1997) eksempelvis påviste en Kappa Koefficient på 0,85 for forældrerepræsentationer i historierne. Der er ligeledes fundet god

indre stabilitet og overensstemmelse i forhold til MNSC i forhold til eksempelvis to sammenføjede grupper af koder omhandlende aggression/atypiske negative temaer (Cronbach's alpha fra 0,69-0,87) og prosocial adfærd (Cronbach's alpha fra 0,71-0,79; Oppenheim, Emde & Warren, 1997; Warren, Oppenheim & Emde, 1996).

Narrative Emotion Coding System (NEC)

NEC er et kodningssystem, der er udviklet som et supplement til MSSB og MNSC. NEC er udviklet i 1993 af Warren, Mantz-Simmons og Emde, og er specifikt udviklet til klinisk brug. Kodningssystemet har fokus på at identificere temaer i story stems til børn, der omhandler følelser, angst, internaliseringssymptomer samt sårbarhed i forhold til børn med udadreagerende adfærd (Warren, 2003). Der er i forbindelse med udviklingen af NEC tilføjet syv nye historier til MSSB, hvor barnets følelser og angst er særlig identificerbare (se tabel 3).

De nye kodningspunkter i NEC omhandler bl.a. pludselige skift i emotionelt toneleje i historier samt inkongruent affekt hos barnet, hvor begge disse koder kan identificere problemer hos barnet med at håndtere svære følelser (ibid.).

Herudover er der også tilføjet en kode til beskrivelse af, hvordan barnet oplever visse følelser samt koder om nye temaer vedrørende tab og fare. Der er ligeledes tilføjet koder, der omhandler, hvordan barnet starter og slutter historien, der kan identificere, hvordan barnet umiddelbart reagerer på visse typer af situationer, samt hvilke forventninger barnet har til løsninger på problemer. Endeligt er der tilføjet koder omkring barnets repræsentationer af børnedukkerne i historierne med henblik på at afdække barnets selvopfattelse (ibid.). Nogle af koderne er lavet til specifikke historier, mens andre kan anvendes både i forhold til nye og gamle historier i MSSB. Koderne i NEC er grupperet i seks kategorier (se tabel 4).

Warren (2003) understreger vigtigheden af, at den enkelte forsker anvender flere historier, der antageligt udløser samme type af respons i barnet eksempelvis flere angst-provokerende historier. Herefter kan der udregnes gennemsnit for koderne på tværs af historierne, og koderne kan grupperes, således at data bliver tydeligt afdækket i forhold til undersøgelsens sigte (ibid.).

I forhold til reliabiliteten og validiteten af NEC er der kun begrænsede studier, der anvender dette scoringssystem (Warren, 2003). I en analyse af NEC udført af Warren (2003), på baggrund af en undersøgelse af 51 børn og deres forældre, varierede interrater reliabiliteten for koderne i NEC fra 0,48 til 1.00 målt med Cohen's Kappa, hvilket i varierende grad understøtter reliabiliteten af koderne i NEC. I relation til validiteten af NEC har Warren, Emde og Sroufe (2000), undersøgt sammenhængen mellem specifikke temaer i børns historier i MSSB som 5-årige og børnenes udvikling af symptomer på internaliseringsproblemer og angst som 6-årige. Til dette formål udviklede Warren et al. (2000) en sammenføjet gruppe af syv koder fra NEC, der viste sig at have en signifikant sammenhæng med forældrenes og lærernes rapportering af børnenes internaliserings- og angstsymptomer. Ligeledes påviste Warren (2003), at en sammenføjet gruppe af fem koder korrelerede signifikant med emotionel underregulering/udadreagerende adfærd hos børnene rapporteret af forældre og lærere. I denne sammenhæng var det koderne omhandlende aggression, der havde den højeste korrelation med adfærdsvanskeligheder, hvilket ligeledes er fundet i relation til MNSC (ibid.). Begge de angivne eksempler medvirker til at understøtte validiteten af NEC, selvom denne dokumentation er fremkommet på baggrund af et meget snævert undersøgelsesgrundlag. Det er derfor vigtigt, at flere undersøgelser tester validiteten og reliabiliteten af NEC i forskellige populationer.

Scoringssystemer til identificering af adfærdsproblemer

Zahn-Waxler og kolleger har udviklet en story stem test og tilhørende scoringssystem specifikt med fokus på at identificere adfærdsproblemer hos børn (Zahn-Waxler et al., 1994; Zahn-Waxler, Friedman, Cole, Mizuta, & Hiruma, 1996). Testen indeholder i alt 14 historier, hvoraf nogle af dem er lånt fra MSSB, og resten blev specifikt designede til undersøgelsens formål. Halvdelen af historierne omhandler emotionelle lidelses-dilemmaer og resten konflikt-dilemmaer. Barnets følelser og adfærd bliver kodet via videooptagelse, mens det verbale indhold bliver ratet på baggrund af transskribering (Zahn-Waxler et al., 1996). For hvert dilemma bliver der ratet seks mulige adfærdsformer på en 5-points skala fra 0 (minimal) til 4 (ekstrem), hvorunder der også kigges på varighed, intensitet og frekvens af adfærden (ibid.). De seks former for adfærd er:

1) prosocial adfærd, 2) reparationsadfærd, 3) kærligheds-/hengivenhedsadfærd, 4) undgåelses/ekskluderingsadfærd samt 5) aggressiv adfærd (ibid.).

Barnets organisering og afbrydelser af adfærden bliver også målt ud fra enten over- eller underregulering på en skala fra 0 (ingen) til 2 (betydelig). Barnets verbale udtryk rates ud fra samme temaer som de nævnte adfærdsformer på en 5-points skala fra 0 (ingen verbaliseringer) til 4 (syv eller flere verbaliseringer) (ibid.). Desuden bliver barnets følelsesmæssige udtryk ratet for hvert dilemma på en skala fra 1 (ikke tilstedeværende) til 6 (stærk) ud fra følelserne glæde, tristhed, vrede og lidelse/angst. Organiseringen, varigheden, intensiteten samt frekvensen af følelserne bliver ligeledes noterede (ibid.). Scoren for hver variabel summeres indenfor de to grupper af dilemmaer.

Zahn-Waxler et al. (1996) brugte bl.a. testen og scoringssystemet i en undersøgelse af forskelle i adfærdsproblemer hos henholdsvis 30 japanske og 30 amerikanske børn. Undersøgelsen viste, at de amerikanske børn udviste mere vrede, aggressiv adfærd og sprog samt følelsesmæssig underregulering end de japanske børn, mens de to grupper af børn udviste omtrent lige meget prosocial adfærd og undgåelse i historierne (ibid.). I forhold til scoringssystemet viste analyser, at interrater-reliabiliteten varierede fra 0,80erne til 0,90erne (målt med Cohen's Kappa) for de adfærdsmæssige- og verbale koder til en Kappa koefficient på mellem 0,39 og 0,74 for de følelsesmæssige koder (ibid.). Story stem-testen og kodningssystemet har kun været anvendt i ganske få studier, hvorfor det er nødvendigt med flere resultater for at kunne konkludere noget om validiteten og reliabiliteten af dem.

Hill, Fonagy, Lancaster & Broyden (2007) har ligeledes undersøgt antisociale drenge og deres sociale kompetencer i angstprovokerende og udfordrende situationer. Til dette formål har forfatterne anvendt story stem-testning i form af fire historier, der involverer enten forhøjet vrede eller forhøjet lidelse/stress hos barnet. Tre af historierne er lånt fra MSSB ("Lost Keys", "Hot Gravy" og "Scary Dog"), og den sidste historie er specielt udviklet til undersøgelsen kaldet "Fight with a Friend". I denne historie skændes to børn om en bold. Det ene barn skubber det andet barn, som falder og slår sin hånd, og barn nr. 2 bliver herefter vred på barn nr. 1 (ibid.). Inden testens begyndelse laves den standardiserede

opvarmningshistorie fra MSSB, og interviewer administrerer testen på samme måde, som beskrevet ved MSSB.

Hill et al. (2007) har i relation til kodningssystem anvendt MNSC, men de har modificeret systemet, således at det passer til den specifikke problemstilling. Disse ændringer omhandler udviklingen af en aggressionsskala, hvis formål er at identificere variationerne i barnets aggression indenfor den enkelte historie (ibid.). Barnets aggression måles på en 12-points skala med kodning af alle aggressive episoder indenfor hver enkelt historie. Disse episoder opdeles i forskellige intervaller alt efter graden af aggressionen. Scorer, der ligger indenfor 1-3 point, karakteriseres som milde tilfælde af aggression herunder konflikt og skubben mellem børn samt hård, verbal disciplinering af barn udøvet af voksne (ibid.). Scorer, der ligger i intervallet 4-6 point, dækker over adfærd såsom længerevarende verbal aggression mellem børn eller voksne eller fysisk aggression mellem børn, hvor ingen kommer til skade. Forhøjet fysisk aggression mellem børn der fører til skader, aggression mellem voksne eller fysisk aggression/og eller verbale trusler fra voksen mod barn scores 7-9 point på skalaen. Endeligt scores aggression, der fører til alvorlige skader eller død i intervallet, 10-12 point (ibid.).

Ligeledes blev der udviklet en intentionalitetsskala til måling af, hvorvidt barnet bruger dukkerne symbolsk i historierne og tillægger dem mentale tilstande (ibid.). Intentionaliteten måles også på en 12-points skala med forskellige intervaller til indikation af graden af intentionalitet. Scoren 10-12 point anvendes til kategorisering af narrativer, hvori der eksplicit gives udtryk for følelser eller motiver hos dukker, og 7-10 point gives til historier, hvor der ikke sker en direkte verbalisering af følelser/motiver, men hvor adfærden hos dukkerne indikerer disse. De laveste scores fra 4-6 og 1-3 indikerer narrativer, hvor dukker betragtes som fysiske objekter uden indre, mentale tilstande (ibid.). Både aggressions- og intentionalitetsskalaerne er en del af et større, supplerende kodningssystem til MSSB, som ikke er tilgængeligt via almindelig databasesøgning, men som kan rekvireres via forfatterne.

I undersøgelsen af antisociale drenge rekrutterede Hill et al. (2007) 41 drenge i alderen fem til syv år, der alle var blevet henvist til et børneteam i Liverpool,

England, grundet uhensigtsmæssig og forstyrrende adfærd herunder eksempelvis aggression. Undersøgelsen inkluderede også en kontrolgruppe på 25 fem til syvårige drenge fra en lokal skole. Undersøgelsens resultater viste, at de henviste drenge udviste en højere grad af dysreguleret aggression som reaktion på dilemmaer omhandlende konflikt og emotionel lidelse i forhold til kontrolgruppen (ibid.). Herudover udviste de henviste drenge en lavere grad af intentionalitet i forhold til dilemmaerne omhandlende emotionel lidelse i forhold til kontrolgruppen. Ved nærmere analyser viste det sig, at aggression i forhold til konfliktdilemmaer og intentionalitet i relation til historier omhandlende emotionel lidelse fungerede som prædiktorer for børnenes adfærdsproblemer (ibid.).

I relation til interrater reliabilitet påviste Hill et al. (2007) Cronbach's alpha værdier på 0,80 for aggression og 0,86 for intentionalitet på tværs af historierne. Desuden understøtter resultater af Minnis et al. (2006) samt Hill, Murray, Leidecker og Sharp (2006) reliabiliteten og validiteten af scoringssystemet. Forfatterne påviste henholdsvis en lavere grad af intentionalitet hos børn i plejefamilier end hos børn, der boede hos deres biologiske forældre samt hos børn, der var kategoriserede som usikkert tilknyttede som spæde.

Scoringssystem med fokus på familie-relationer

Bretherton, Ridgeway og Cassidy (1990) har udviklet en af de første story stem-tests i slutningen af 1980'erne forkortet ASCT, og denne er senere blevet videreudviklet af Page og Bretherton (1993) specielt i relation til at undersøge skilsmissebørns narrativer. Testen kaldes ASCT-R og indeholder ti historiebegyndelser (se tabel 5), som barnet skal fuldende på samme vis som i de andre story stem-tests (Page & Bretherton, 2001). Dog adskiller ASCT og ASCT-R sig fra andre tests ved at anvende en bjørnefamilie fremfor menneskedukker, ligesom forældrene i ASCT-R præsenteres som boende i hvert deres hus grundet skilsmisse. Desuden er der i ASCT-R et eksplicit fokus på moderdukken, som den aktive aktør i otte ud af ti historier, idet forskning har påvist, at skilsmissebørn kan have mindre kontakt med deres fædre end mødre (Seltzer, 1991). Fem af de ti historier er lånt fra den originale ASCT, og herudover er der anvendt fire historier fra MSSB og en fra Zahn-Waxler et al.'s (1994) undersøgelse, der er beskrevet i et foregående afsnit (se tabel 5). Herudover indeholder testen en

opvarmingshistorie, hvor barnet bliver introduceret for konceptet samt en afrundingshistorie. Disse historier rates ikke, men har udelukkende til formål at markere rammen om testen (Page & Bretherton, 2001). Testen blev udført i et observationsrum på et universitet, og inden påbegyndelsen af testen brugte interviewerens 20-30 min. på at lege med barnet med henblik på at skabe tryk. Undervejs i testen benytter interviewerens sig af forskellige ”promptere”, såfremt barnet har svært ved at forstå opgaven (ibid.).

I forlængelse af udviklingen af ASCT-R udviklede Page og Bretherton (1993) et nyt kodningssystem, der ligesom MNSC identificerer temaer i børns narrativer. Systemet er udviklet på baggrund af undersøgelser med to grupper af førskolebørn, hvis forældre henholdsvis boede sammen eller var skilt. Scoringssystemet til ASCT-R adskiller sig fra MNSC på forskellige punkter, idet 1) systemet eksplicit bygger på tilknytningsteori, 2) der scores temaer omhandlende både forældre til barn-relationen og barn til forældre-relationen for både moderen og faderen samt 3) antallet af temaer summeres på tværs af samtlige historier (Page & Bretherton, 2001).

Scoringssystemet indeholder i sin oprindelse 74 koder fordelt på 32 temaer, der knytter sig til tilknytning, socialisering, forældrenes forhold og interaktion med søskende. Der er sidenhen kommet flere koder til, således at systemet nu rummer over 90 koder (Page & Bretherton, 2004). Den fulde kodningsmanual kan kun rekvireres gennem forfatterne, men tabel 6 viser et eksempel på nogle af koderne og deres grupperinger brugt i relation til Page og Brethertons (2004) undersøgelser af skilsmissebørn. I forhold til interrater reliabilitet er der målt Kappa koefficienter på mellem 0,82-1.00 for de enkelte elementer i kodningssystemet.

Studier der har anvendt ASCT-R og det relaterede kodningssystem i relation til skilsmissebørn har bl.a. fundet, at børnenes udtryk for tilknytningsadfærd hos moder og barn i deres narrativer var prædiktør for deres sociale kompetencer i skolen (Page, & Bretherton, 2001). Resultaterne af undersøgelsen viste også, at drengenes empati overfor forældre var forbundet med positive, sociale kompetencer i skolen. Page og Bretherton (2004) har også påvist, at skilsmissebørn udspiller langt flere adaptive og positive temaer omkring

relationen til forældre end temaer omhandlende fjendtlighed og aggression. Drengene i undersøgelsen udspillede dog flere aggressive elementer i deres narrativer end pigerne, hvis narrativer i højere grad indeholdte omsorgselementer. Disse kønsforskelle er ligeledes identificeret i mange andre undersøgelser, der anvender story stem-tests (Clyman, 2003; von Klitzing, Kelsay, Emde, Robinson & Schmitz, 2000). I 96% af alle skilsmissebørnenes narrativer blev temaet omhandlende genforening af familien udspillet enten subtilt eller helt eksplicit, ligesom disse børn i højere grad, end børn med samlevende forældre, viste interaktion mellem forældre uden barnets tilstedeværelse (Page & Bretherton, 2004). I relation til at understøtte validiteten af ASCT-R påviste forfatterne signifikante sammenhænge mellem testens historier og validerede spørgeskemaer udviklet til læreres afrapportering af børns sociale kompetencer og adfærdsproblemer (Page & Bretherton, 2001).

Kodningssystem til måling af emotionelle narrativer

Steele et al. (2003) beskriver udviklingen af et modificeret kodningssystem til MSSB anvendt i forbindelse med et longitudinelt studie af sammenhængen mellem mødre og børns emotionelle narrativer. Denne undersøgelse bygger på en række af studier, der påviser sammenhæng mellem børns tilknytningsmønstre og forældrenes egen tilknytning (eksempelvis Howes, Vu & Hamilton, 2011; Shercensor, Grey & Yates, 2013). I undersøgelsen blev børnenes mentale repræsentationer målt med 11 historier fra MSSB og forældrenes tilknytning med "Adult Attachment Interview" (AAI) udviklet af George, Kaplan og Main (1985). I AAI'en bliver forældrene spurgt om emner omhandlende forholdet til deres forældre i barndommen, hvorefter forældrenes tilknytningsadfærd kategoriseredes som "sikker" eller "usikker". Testen blev administreret på samme måde som med MSSB og kodet ud fra video og transskribering (Steele et al., 2003).

I relation til selve kodningsproceduren brugte Steele et al. (2003) MNCS, men de ændrede få elementer for at tilpasse systemet til den specifikke undersøgelse. En af disse ændringer var, at temaerne omhandlende aggression og straf blev udspecificeret i underkategorierne; verbal aggression, fysisk aggression, verbal afstrafning, fysisk afstrafning og uspecificeret afstrafning (ibid.). Herudover blev koderne, der differentierer mellem selv og andre såsom eksklusion, bebrejdelse og

skam, udspecificerede i forhold til den handlende person. Endeligt blev koderne omhandlende praktisk reparation og empatisk reparation ratet hver for sig. Koderne omhandlende mentale repræsentationer af forældrene blev ratet hver for sig, men kun koderne omhandlende moderen blev anvendt i analysearbejdet. Forfatterne lavede i alt tre sammenføjede skalaer af koder, der er præsenteret i tabel 7.

Undersøgelsen, som Steele et al. (1993) refererer til, er et stort longitudinelt studie påbegyndt i slutningen af 1980'erne af Miriam og Howard Steele, hvor de startede med at interviewe 100 gravide kvinder med AAI'en med det formål at identificere deres tilknytningsmønster. Kvindernes børn (n= 86) blev fem år efter mødrenes interview undersøgt med bl.a. de 11 historier fra MSSB for at identificere deres tilknytningsmønster. Dette blev gjort med henblik på at kortlægge en eventuel forbindelse mellem moderens og barnets mentale repræsentationer og tilknytning (ibid.). Undersøgelsens hovedfund viste, at der var et stort overlap i moderens og barnets emotionelle narrativer omhandlende deres egne oplevelser med omsorg, grænsesætning og vejledning i forhold til deres primære omsorgsperson. De kvinder, der på basis af AAI'en, blev kategoriserede som værende "sikkert" tilknyttede havde børn, der via deres narrativer gav udtryk for mentale repræsentationer af støttende, grænsesættende og omsorgsfulde mødre.

I forhold til reliabiliteten af det anvendte kodningssystem blev alle 946 narrativer fra MSSB dobbeltkodet af to forskellige personer (Steele et al., 2003). Ud af i alt 34 koder havde 16 af dem en Kappa koefficient på over 0,60. Af de 16 koder som havde tilfredsstillende Kappa koefficienter, udviste 10 af dem som minimum moderat overensstemmelse på tværs af de 11 historier, hvorfor disse blev anvendt til at danne de tre sammenføjede kategorier omhandlende grænsesætning samt pro- og antisociale elementer (ibid.).

Manchester Child Attachment Story Task (MCAST)

Green, Stanley, Smith og Goldwyn (2000) har udviklet "Manchester Child Attachment Story Task" (MCAST) i et forsøg på at skabe et sensibelt og specialiseret værktøj til måling af førskolebørns indre, mentale repræsentationer. MCAST bygger i sit udgangspunkt på tidligere story stem-redskaber, men den

adskiller sig også fra fx MSSB ved at have fokus på: 1) barnets relation til én omsorgsperson fremfor en hel familie, 2) anvendelsen af en kontrolhistorie samt 3) barnets direkte identifikation med dukken i testen (ibid.).

MCAST indeholder seks historier (se tabel 8), hvoraf fem af dem omhandler tilknytningsrelaterede temaer og én indeholder et præstationstema. Herudover indeholder MCAST også en starthistorie om en morgenmadssituation, der både fungerer som en introduktion til barnet om proceduren for testen samt som kontrolsituation i forhold til de andre historier (Green et al., 2000). I testen anvendes et dukkehus med møbler og ruminddeling, og barnet bliver bedt om at vælge to dukker, én der skal repræsentere barnet samt en omsorgsperson, hvoraf kønnet af sidstnævnte afhænger af undersøgelsens formål (ibid.). Historierne præsenteres for barnet af en interviewer, hvorefter barnet selv skal færdiggøre historien ved leg og fortælling.

Rationalet bag historierne er, at de skal vække emotionel arousal hos barnet for på den måde at aktivere dets mentale repræsentationer. Det er således vigtigt, at intervieweren understøtter dette rationale via sin måde at fortælle historierne på (ibid.). Intervieweren undersøger, ved hjælp af forskellige ”promptere”, intentionen bag barnets leg, dets evne til at nedsætte indre stress/lidelse samt dets tildeling af egenskaber/årsager omhandlende dukkens mentale tilstande. Disse ”promptere” ligger primært efter, at barnet har fuldendt historien (ibid.). Efter fuldendelsen af de seks historier inviteres barnet til at indgå i fri leg sammen med intervieweren, hvor temaet omhandler hyggeligt samvær i barnets virkelige familie. Formålet med denne del af testen er, at efterlade barnet følelsesmæssig balance. Testen tager ca. 20-30 min. og optages på video til brug i kodningsprocessen (ibid.).

Minnis et al. (2010) har udviklet en computer-udgave af MCAST kaldet CMCAST motiveret af et ønske om en fuldstændig standardisering af administrationen af MCAST, at spare interviewer-ressourcer samt at kunne teste flere børn simultant. I CMCAST præsenteres barnet for et virtuelt dukkehus med ruminddeling, møbler og dukker, som barnet kan flytte rundt med via en mus (ibid.). En computerstemme fortæller barnet historiebegyndelserne, som barnet skal afslutte på samme måde som i MCAST. Historierne er de samme, som dem

der anvendes i den originale udgave. Barnet introduceres for proceduren bag testen ved at udføre to startopgaver, hvor barnet får lejlighed til at øve sig på at interagere med computeren. Barnet kan tale til computeren, og barnets verbale historie og bevægelser med dukkerne bliver optaget til brug i kodningsprocessen (ibid.). Denne kodning er en simplificeret udgave af det oprindelige kodningssystem til MCAST, idet barnets overordnede tilknytningsmønster bliver kategoriseret ud fra et begrænset antal af temaer omhandlende engagement, nærhedssøgning, omsorg, stressnedsættelse samt bizarre eller disorganiserede fænomener (ibid.). Minnis et al. (2010) har forsøgt at validere CMCAST op mod MCAST på baggrund af en undersøgelse af 55 børn i alderen 5-8 år, hvoraf ca. halvdelen opfyldte de diagnostiske kriterier for reaktiv tilknytningsforstyrrelse og den anden halvdel var en matchet kontrolgruppe ud fra alder og køn. Børnene blev testet med både MCAST og CMCAST med seks ugers mellemrum i randomiseret rækkefølge (ibid.).

Af undersøgelsen fremgik det, at det er muligt at rate resultaterne af CMCAST ud fra den modificerede udgave af kodningssystemet til MCAST. I relation til interrater reliabiliteten blev der påvist Kappa koefficienter på henholdsvis 0,91 for CMCAST og 0,93 for MCAST. Den overordnede overensstemmelse mellem de to tests, i forhold til kategorien omhandlende sikker tilknytning, blev målt til 0,67 (Cohen's Kappa). Økonomisk set viste det sig, at de to tests havde omtrent de samme omkostninger, men at der administrationsmæssigt kan spares tid ved at anvende CMCAST fremfor MCAST (ibid.). Yderligere undersøgelser af CMCAST's gennemførlighed viste, at det er muligt at administrere den på op til fem børn af gangen. På trods af de nævnte fordele ved anvendelsen af CMCAST, er der også begrænsninger ved brugen af den. Den mest åbenlyse begrænsning er det simplificerede kodningssystem, der ikke fanger subtile fænomener i barnets narrativer, hvoraf dette gør sig specielt gældende i forhold til kategorien af disorganiserede fænomener. Minnis et al. (2010) foreslår derfor, at CMCAST kan bruges som indledende screeningsværktøj i forhold til kategoriseringen af sikker tilknytning, og at identificeringen af disorganiseret tilknytning fortsat skal foregå med MCAST.

Coding Manual for the Manchester Child Attachment Story Task

Green et al. (2000) har i relation til MCAST udviklet et tilhørende kodningssystem, der på flere områder adskiller sig fra andre scoringssystemer indenfor story stem-paradigmet. Det fulde kodningssystem kan rekvireres via forfatterne, mens nærværende redegørelse bygger på et uddrag af systemet.

Kodningssystemet til MCAST er bl.a. inspireret af SSP og AAI i forhold til måden, hvorpå indholdet og strukturen i barnets narrativer analyseres. Der er udviklet 33 koder, der anvendes til at analysere hver af barnets historier (ibid.). De fleste af disse koder rates på en 9-points skala, og grupperes sig overordnet i fire kategorier omhandlende 1) tilknytningsrelateret adfærd, 2) narrativ sammenhæng, 3) disorganiserede fænomener samt 4) andre koder (se tabel 9). Ud fra disse fire kategorier er det muligt at identificere en overordnet kategori for barnets måde at berolige sig selv, der falder indenfor én af fem grupper: 1) interpersonel (sikker) strategi, 2) ikke-interpersonel (undgående) strategi, 3) ambivalent interpersonel strategi, 4) gennemgribende disorganisation (kaos) eller 5) kontrol over tilknytningsperson (ibid.). For hver af disse kategorier findes forskellige underklassifikationer, hvilke er beskrevet i tabel 10. Hver historie rates ud fra den overordnede strategi, som barnet anvender til at nedsætte stress/lidelse og benævnes B (sikker), A (undgående), C (ambivalent) eller D (disorganisation).

Barnets samlede tilknytningsstrategi udregnes på baggrund af den mest fremtrædende strategi på tværs af historierne, således at to eller flere A-kategoriseringer eksempelvis kvalificerer barnets tilknytning som sikker og så fremdeles (ibid.). Såfremt det ikke er muligt at kategorisere tilknytningsstrategien i en given historie, får denne benævnelsen CC ("cannot classify"). D-scoren sammensættes af både kategorisk og episodisk disorganisation, hvor den kategoriske form henviser til de, i tabel 10, beskrevne klassifikationer benævnt 4.1 og 4.2. Såfremt disse klassifikationer er til stede i to eller flere historier, kategoriseres barnets samlede tilknytningsstrategi som gennemgribende disorganiseret (ibid.). De episodiske fænomener af disorganisation henviser til elementer i barnets historier eller processen omkring dem, hvor barnet udviser 1) nærhedssøgende adfærd, men "fryser" undervejs, 2) pludselige og ubegrundede adfærdsskift i narrativ, 3) udfald, halvfærdige bevægelser, "frysning" i narrativ, 4)

frygt for forældre, 5) disorienteret adfærd og 6) ufuldstændig færdiggørelse af sætning, stilhed eller dissociation (ibid.). Disse episodiske fænomener rates på en 9-points skala, der afspejler grad og omfang, hvor 1 indikerer fravær af fænomenet og 9 indikerer svær anormalitet. Såfremt der både er kategorisk og episodisk disorganisation til stede i barnets historier, tildeles de kategoriske fænomener en rating mellem 7 og 9 på førnævnte skala alt afhængig af omfang og sværhedsgrad (ibid.). Den samlede D-score for en historie er den score, som er højest af de kategoriske eller episodiske fænomener. Endelig udregnes den samlede D-score for hele testen ud fra de højeste D-scores for hver af historierne. Denne score rates på en skala fra 1-9, hvor scores på 5.5 og derover giver en samlet klassificering som ”kategorisk D-interview”, scores mellem 4.5 og 5.5 benævnes ”vekslende D-interview” og en score på under 4.5 får betegnelsen ”manglende D” (ibid.).

Herudover udregnes der en overordnet interview-score for hver af områderne omhandlende narrativ sammenhæng, metakognition samt mentaliseringsevne på baggrund af middelværdier fra de seks historier. I relation til narrativ sammenhæng lægges der vægt på fire aspekter i form af kvalitet, kvantitet, relevans samt produktionsmåde (ibid.). Kvaliteten refererer til den indre konsistens i historien med vægt på produktionen af en klar og troværdig historie med deskriptiv dybde og detaljer samt kongruensen mellem indholdet af historien og den tilhørende adfærd. Dette måles ud fra dukkernes adfærd og mentale tilstande samt barnets adfærd og verbale udtryk. Kvantiteten henviser til den narrative linje i historien i relation til, om den er klar og levende, eller om der er huller, repetitioner osv. Herudover refererer relevans til barnets håndtering af historiens dilemma i forhold til, om barnet adresserer lidelse/stress hos dukken. Endelig henviser produktionsmåden til, i hvor høj grad barnets måde at fortælle historien på er en del af dets generelle funktionsniveau (ibid.).

Empiriske fund med MCAST

Green et al. (2000) har forsøgt at validere MCAST og det relaterede kodningssystem ud fra en undersøgelse af 53 5-7-årige børn fra en skole i England. Kønsfordelingen var nogenlunde lige med en lille overvægt af piger (53 %), og 87 % af børnene var hvide, 11 % af asiatisk afstamning og et enkelt barn (2 %) med

anden etnisk baggrund. De fleste af børnene boede sammen med begge forældre (4/5), mens resten af børnenes forældre var skilte. Hovedparten af familierne befandt sig i højeste og næsthøjeste socialgruppe (46 % og 26 %). Børn med svære indlæringsvanskeligheder samt børn i kontakt med sundhedssystemet grundet psykiatriske problemer blev ekskluderet fra undersøgelsen (ibid.). Børnene blev i alt testet to gange med MCAST med et frafaldsprocent på 34 % ved anden måling, der blev udført ca. et halvt år efter. Testningen foregik på børnenes skole, og ved første interview fik forældrene udleveret et spørgeskema om demografiske forhold. Green et al. (2000) påviste god interrater reliabilitet ud fra 33 af børnenes interviews, der blev blindt, dobbeltkodet af to af forfatterne. Ud fra denne kodning fremkom Kappa scores på henholdsvis 0,88 for tilknytningskategorierne sikker versus usikker samt 0,74 i forhold til enigheden om de enkelte tilknytningskategorier (ibid.).

Validiteten af indholdet i kodningssystemet bekræftedes ud fra en faktoranalyse, der påviste associationer mellem koderne omhandlende nærhedssøgning, stressnedsættelse samt udfordrende leg og kategorien af sikker tilknytning. Herudover korelerede høje ratings for narrativ sammenhæng, mentaliseringsevne samt metakognition med sikker tilknytning hos børnene. Koderne omhandlende selv-omsorg, motivationskonflikt og disorganisation var associeret med undgående og usikker adfærd, hvor kontrollerende adfærd, bizar leg og omvendt pleje var koblet til ambivalent og disorganiseret tilknytningsadfærd (ibid.). I et andet studie af Goldwyn, Stanley, Smith og Green (2000) blev der ligeledes påvist en sammenhæng mellem disorganiseret tilknytning, hos børn målt med MCAST, og uløste traumer hos mødre målt med AAI samt rapportering fra lærere om negativ adfærd hos børnene.

Barone et al. (2009) har ligeledes forsøgt at validere MCAST i en italiensk kontekst ud fra en lavrisiko-population af børn i alderen 4-8 år. Denne undersøgelse konkluderede også, at MCAST indeholder acceptable psykometriske elementer, og at dette specielt gør sig gældende i forhold til kodningstemaerne omhandlende disorganisation og narrativ sammenhæng. De oplyste resultater er med til at understøtte validiteten og reliabiliteten af MCAST, også på tværs af kulturer, og testens anvendelighed i forhold til at måle førskolebørns indre repræsentationer.

MCAST er blevet anvendt i flere undersøgelser og i forskellige populationsgrupper, dog særdeles i forhold til børn med adfærdsvanskeligheder. Barone og Lionette (2012) har undersøgt en gruppe af italienske førskolebørn og fundet en sammenhæng mellem den disorganiserede tilknytningskategori i MCAST og udadreagerende adfærd hos børnene. Dette stemmer overens med andre undersøgelser, der ligeledes har fundet denne sammenhæng ved anvendelsen af SSP (Fearon et al., 2010). Herudover fandt Barone og Lionette (2010) også, at de børn, der blev kategoriserede som usikre i deres tilknytning, havde sværere ved at omgås kammerater og udviste flere internaliseringsproblemer end de andre børn (ibid.).

Giudice (2008) har anvendt MCAST til at identificere kønsforskelle mellem italienske drenge og pigers tilknytningsmønstre i form af en større prævalens af usikkert-undgående tilknytningsstrategier hos drenge og flere usikkert-ambivalente strategier hos pigerne. Giudice (2008) argumenterer for, at disse kønsforskelle først bliver fremtrædende i syvårs alderen, hvor kønnene for alvor begynder at differentiere sig fra hinanden. Futh et al. (2010) har ligeledes undersøgt førskolebørns narrativer men med fokus på børn fra en psykosocial højrisikogruppe, der kom fra familier med lav indkomst og med anden etnisk baggrund i England. Børnene gennemgik screening inden undersøgelsen og herefter opdelt i en gruppe af børn med antisocial adfærd og i en kontrolgruppe (ibid.). Undersøgelsens resultater understøtter førnævnte sammenhæng mellem tilknytningskategorierne i MCAST og adfærdsproblemer hos de undersøgte børn rapporteret af lærere og forældre. Dette var specielt gældende for den disorganiserede tilknytningskategori, idet dette tilknytningsmønster var signifikant forbundet med adfærdsproblemer uafhængig af psykosocial risiko og verbale intelligens hos barnet (ibid.).

Pasalich, Dadds, Hawes og Brennan (2012) har undersøgt 55 australske drenge med adfærdsproblemer i alderen tre til ni år og fundet, at en høj grad af følelsesmæssig afstumpethed korrelerede med disorganiserede narrativer hos drengene. I et engelsk studie af Green, Stanley og Peters (2007) blev 58 % af 61 børn i alderen 4-9 år med eksternaliseringforstyrrelser herunder ADHD klassificeret indenfor den disorganiserede tilknytningskategori i MCAST, mens kun 34 % af børnene lå indenfor gruppen af sikkert tilknyttede. Dette tal er

væsentlig højere end prævalensen af disorganisation i ikke-kliniske grupper, hvor Green et al. (2000) eksempelvis har påvist disorganiseret tilknytning hos 26 % af førskolebørn, mens 62 % af dem udviste et sikkert tilknytningsmønster. Green et al. (2007) fandt også en sammenhæng mellem mødre, der var meget kritiske, fjendtlige og overinvolverede overfor deres børn og disorganiseret tilknytning hos dem. I modsætning hertil havde børnene med de mildeste eksternaliseringsproblemer og organiseret tilknytning også mødre, som var mindre kritiske og overinvolverede (ibid.). I relation til børnene med ADHD viste resultaterne, at der ikke kunne påvises nogen direkte sammenhæng mellem ADHD og en højere grad af disorganisation hos børnene, idet halvdelen af børnene i den disorganiserede tilknytningskategori ikke havde ADHD.

Ovenstående resultater understøtter, at MCAST formår at kortlægge børns indre repræsentationer, uden at testens resultater påvirkes af de kognitive vanskeligheder, som børn med eksempelvis ADHD udviser (ibid). Endelig har Wan og Green (2010) påvist, at børn med adfærdsforstyrrelser udspiller flere temaer omhandlende fysisk skade og tristhed hos moren samt rolleombytning, hvor barnet indtager en voksen-rolle, sammenlignet med ikke-kliniske populationer. Undersøgelsen identificerede også et forøget antal af omfattende, negative temaer i narrativer hos de børn, der udviste de sværeste adfærdsproblemer (ibid.).

MCAST er også blevet anvendt i studier af adopterede børn, hvor eksempelvis Barone og Lionette (2011) har fundet overensstemmelse mellem adoptivmødres og deres adoptivbørns tilknytningsmønstre målt med henholdsvis AAI og MCAST. Ligeledes faldt 35 % (n= 7) af adoptivbørnene indenfor kategorien af disorganiseret tilknytning, mens kun 25 % af dem udviste et sikkert tilknytningsmønster, og at dette for det meste korrelerede med mødrenes tilknytningsorganisering. Disse resultater indikerer, at adoptivforældre kan medvirke til at ændre adoptivbørnenes negative, mentale repræsentationer, men at dette forudsætter, at adoptivmødrene selv har en vis tilknytningsmæssig ballast med. Resultater fra en undersøgelse af senadopterede børn udført af Pace, Zavattini og D'Alessio (2012) bekræfter ovenstående fund, idet en gruppe af børnene udviste signifikante forandringer fra negative til positive mentale repræsentationer i de første syv til otte måneder efter adoptionen. Disse

forandringer skete primært hos børn, det var blevet adopterede af mødre, der selv havde et sikre og positive tilknytningsstrategier.

Story Stem Assessment Profile (SSAP)

Hodges, Hillman, Steele and Henderson (2003) har udviklet en story stem-test på i alt 13 historier (se tabel 11) specifikt med fokus på at identificere børn, der har været udsat for mishandling og omsorgssvigt. SSAP startede med fem historier ("Little Pig Stems"), der alle omhandlede barnets forventninger til relationen til forældrene. Under udviklingen af dette redskab blev forfatterne bekendt med MSSB, som målte mere bredt på børns indre liv og i højere grad blev anvendt på normalpopulationer. Forfatterne til SSAP lånte derfor otte historier fra MSSB, som kunne bidrage i undersøgelsen af børn, der havde været udsat for mishandling eller omsorgssvigt.

SSAP's formål er at vurdere barnets tilknytning og repræsentationer i relation til misrøgt, omsorg og grænsesætning, modulering af aggression samt forsvarsmekanismer (ibid.). Historierne præsenteres altid i samme rækkefølge startende med "Little Pig Stems" og sluttende med MSSB-stems. Der anvendes samme dukker som i MSSB men herudover også dyr i to af historierne. Rationalet er, at dette hjælper barnet med at lægge en distance til historierne, således at barnet ikke bliver overvældet af negative følelser, hvis historien minder barnet om egne oplevelser. Desuden anvendes et minimum af rekvisitter. Testen er lavet til børn i 4-8 års alderen og tager omkring en time at udføre. Der laves ikke nogen decideret opvarmningshistorie, men der lægges vægt på, at interviewerens indledende testens begyndelse skal interagere med barnet på en måde, så barnet bliver tryk ved interviewerens og situationen (ibid.). Der er lavet specifikke guidelines til interviewerens om, hvordan historierne skal præsenteres, og hvordan interviewerens skal bruge "promptere". "Prompterne" må kun bruges en gang i hver historie for at klarlægge, om barnet med lidt hjælp har en given repræsentation til rådighed. Testen optages på video og transskriberes efterfølgende, således at kodningen har hjælp både fra billede, lyd og tekst.

Kodningssystem

Kodningssystemet til SSAP er temabaseret og lægger mere vægt på klinisk evaluering end eksempelvis MNCS (Hodges et al., 2003). Idet SSAP er specifikt udviklet til børn, der har været udsat for mishandling og omsorgssvigt, ligger der også en særlig opgave i kodningen i forhold til at identificere områder, hvor barnets narrativer kan indikere mistrivsel. Det er derfor ikke blot et spørgsmål om at identificere disorganiseret tilknytning hos barnet men snarere at identificere, hvordan denne tilknytning kommer til udtryk hos barnet. Som tidligere nævnt kan børn udsat for mishandling og omsorgssvigt bevidst forsøge at skjule dette, ligesom de kan have en fordrejet oplevelse af, hvad der er normalt i relationen til forældre. Det er derfor særligt vigtigt, at kodningssystemet formår at fange selv små indikatorer på mistrivsel (ibid.).

Kodningssystemet er opdelt i seks overordnede kategorier, der omhandler: 1) kvalitet af interaktion, 2) disorganisation, 3) aggression, 4) repræsentationer af barnet, 5) repræsentationer af forældre og 6) positiv tilpasning (Hodges, Hillman, Stufkens & Steele, 2012). Hver af disse kategorier indeholder et antal koder, som rates på en 3 points skala fra 0 (ikke til stede) til 2 (klar tilstedeværelse). Tallet 1 gives, hvis barnet skal promptes for et svar, eller hvis temaet kun i et begrænset omfang er til stede i historien. Der findes i alt 38 koder, der skal kodes for hver historie (se tabel 12). Nogle af koderne er adopteret fra MNCS, bl.a. dem der omhandler barnets følelsesmæssige respons på historie. Barnets respons kan både undersøges ud fra, hvor ofte temaet forekommer på tværs af historierne samt for specifikke temaer i specifikke historier. Sidstnævnte kan bruges til at sige noget om, hvorvidt børn udsat for mishandling og omsorgssvigt fremkommer med andre narrativer end børn, der ikke har oplevet disse ting (Hodges et al., 2003). Ratingsystemet giver også mulighed for at identificere barnets overordnede tilknytningsmønster ved at sammenføje scoren fra bestemte koder (se tabel 13) (Hodges, Steele, Hillman, Henderson & Kaniuk, 2005). Hodges et al. (2003) har påvist god interrater reliabilitet i forhold til kodningssystemet med en gennemsnitlig Kappa koefficient på 0.78.

Empiriske resultater om mishandlede børn

Tidligere story stem-studier af børn, der har været udsat for mishandling eller omsorgssvigt af forældre, påviser forskelle i disse børns narrativer sammenlignet med børn, der ikke har været udsat for disse ting. Eksempelvis har McCrone, Egeland, Kalkoske & Carlson (1994) fundet, at børn, der har været udsat for mishandling og/eller omsorgssvigt, udviser flere negative repræsentationer i deres historier end børn, der ikke har været udsat for disse oplevelser. Dette var specielt gældende for temaet omhandlende aggression. Macfie et al. (1999) fandt også, at børn udsat for mishandling og/eller omsorgssvigt var mindre tilbøjelige til at vise forældre og andre børn, som en hjælp til at nedbringe lidelse hos hovedkarakteren i historien. Disse børn greb herimod i højere udstrækning selv ind i historien og hjalp dukken med at løse problemet, ligesom dukken i historien oftere hjalp forældrene i historierne med at nedsætte deres lidelse (ibid.). Ligeledes er det også påvist, at børn udsat for mishandling/omsorgssvigt præsenterer narrativer, der indeholder flere konfliktfyldte temaer end andre børn, samt at disse historier indeholder færre moralske temaer (Toth, Cicchetti, Macfie, Maughan & Vermeenen, 2000). Herudover fandt Toth, Cicchetti, Macfie & Emde (1997) i et studie af mishandlede/omsorgssvigtede børn, at disse børn præsenterede flere negative repræsentationer af deres mødre og dem selv end kontrolgruppen. Herudover fandt de, at børnene også var mere kontrollerende og afvisende overfor interviewerens end gruppen af ikke-mishandlede/omsorgssvigtede børn.

Empiriske fund med SSAP

Studier, der anvender SSAP som redskab til at undersøge mishandlede/omsorgssvigtede børn, har ligesom andre store stem-redskaber identificeret flere negative aspekter ved disse børns narrativer. Temaer fra SSAP, der ofte træder frem i kodningen af disse børn, er: 1) børn eller voksne der kommer til skade eller dør, 2) mindre tilstedeværelse af realistisk/rart familieliv 3) forældre der ikke er klar over barns behov, 4) barnet anerkender ikke egen lidelse, 5) barnet skifter mellem god og ond i forhold til karakterer i historien uden logisk grund (Hodges et al., 2005).

Forfatterne bag SSAP har lavet et stort studie af mishandlede/omsorgssvigtede børn, der blev adopterede af en plejefamilie for på denne måde at undersøge,

hvordan ændrede opvækstvilkår influerer barnets indre repræsentationer (Hodges, Hillman, Henderson & Kaniuk, 2003). I undersøgelsen indgik 63 børn, der havde været udsat for mishandling/omsorgssvigt, og som var blevet adopterede af plejefamilier. Fælles for disse børn var, at de alle var i alderen 4-8 år, og at de var blevet sent adopterede. Kontrolgruppen var 48 børn i alderen 4-8 år, der var blevet adopterede indenfor deres første leveår. Børnene blev i alt testet tre gange henholdsvis lige efter adoptionen, et år efter adoptionen og to år efter adoptionen. Dette var også gældende for kontrolgruppen, som fulgte samme tidsinterval som de nyligt adopterede (ibid.).

Resultaterne fra undersøgelsen påviste, at børnene, der var sent adopterede, i langt flere tilfælde end kontrolgruppen udviste disorganiserede og forsvarende/undgående tilknytnings-tendenser, og at de også præsenterede flere temaer omhandlende afvisning, død, selvbebrejdelse, kidnapning m.m. Kontrolgruppen udviste derimod flere temaer omhandlende hjælp fra forældre og søskende, kærlighed, realistisk/rart familieliv, anerkendelse af barns indre lidelse m.m., og de enkelte børn i gruppen faldt oftere indenfor kategorien af sikker tilknytning. Det viste sig i undersøgelsen, at de sent adopterede børn med tiden udviste færre negative og flere positive temaer, men at der ikke skete en overordnet ændring i forhold til kategoriseringen af tilknytning i relation til de disorganiserede og undgående børn (ibid.). Dette vidner om, at børns tilknytning kan ændres, men at de indre repræsentationer samtidig er meget rigide og tager lang tid om at ændre sig.

I relation til at understøtte validiteten af SSAP har Hodges et al., (2003 og 2005) påvist en sammenhæng mellem de narrative ratings i SSAP og rapporteret adfærd hos mishandlede/omsorgssvigtede børn. Disse forfattere har også fundet flere negative, disorganiserede og ”usikre” temaer i narrativer hos børn udsat for mishandling eller omsorgssvigt i forhold til børn uden disse oplevelser samt identificeret forskellige temaer i børnenes narrativer alt efter hvilken slag mistrivsel, de har oplevet i hjemmet. Hodges et al. (2003) har yderligere påvist, at børn, der er adopterede fra hjem med mishandling/omsorgssvigt, med tiden, udvikler mere positive repræsentationer af dem selv og andre, efter at de er blevet placeret hos en plejefamilie.

The Attachment Doll Interview (ADI)

David Oppenheim udviklede i slutningen af 1980'erne "The Attachment Doll Interview" (ADI) med henblik på at måle førskolebørns grad af sikker tilknytning ud fra deres narrative repræsentationer af relationen til deres mødre (Oppenheim, 1997).

ADI indeholder seks historiebegyndelser, som barnet færdiggør med hjælp fra dukker, rekvisitter og sprog. Fælles for disse historier er, at de alle omhandler temaerne separation og genforening mellem barn og mor med særlig fokus på tilknytning. Nogle af historierne er lånt fra andre story stem-tests, mens andre er udviklede specielt til ADI (ibid.). De seks historier er: 1) barn bliver bedt af moder om at lege i et andet rum, og bliver senere genforenet med moder, 2) separation og genforening af barn og moder i børnehave, 3) barn falder og slår sig, 4) forældre tager i biografen uden barn, hvorefter de senere vender tilbage, 5) barn vågner op efter mareridt og 6) forældre tager på to ugers ferie uden barn.

Historierne præsenteres for barnet af en kvindelig interviewer, og dukkerne har form af et barn og en mor og i nogle af historierne også en far. Efter præsentationen af historien bliver barnet spurgt om, hvad dukken føler, og hvad dukken vil gøre. Forskellige "promptere" anvendes af intervieweren, hvis barnet er tilbageholdende med at svare. ADI tager typisk 20-40 min. at administrere, og selve interviewet videofilmes til brug i kodningen (ibid.).

Kodningsproceduren for ADI består af tre skalaer, hvor barnet respons scores ud fra 1) emotionel åbenhed, 2) konstruktiv løsning og 3) emotionel tone. I relation til emotionel åbenhed rates barnets svar på spørgsmålet om, hvordan dukken føler i historien (Oppenheim, 1997). Denne rating foregår på en 4-points skala fra 1 (barnet svarer ikke eller svarer på en disorganiseret måde) til 4 (barnet beskriver plausibel følelse). Idet historierne indeholder to punkter, ved separation og genforening, der potentielt vækker emotionel arousal i barnet, scores emotionel åbenhed i alt 12 gange, hvoraf gennemsnittet udregnes (ibid.). Barnets verbale og adfærdsmæssige respons på spørgsmålet om, hvad dukken gør i historierne, scores ligeledes på en 4-points skala fra 1 (destruktiv løsning) til 4 (løsning, der involverer støtte fra andre). Denne rating knytter sig til separationsdelen i

historierne, hvilket giver seks scores i alt, der herefter kan omregnes til et gennemsnit.

I forhold til den sidste skala omhandlende emotionel tone beskriver den barnets og moderens genforening og vurderes ud fra fire kategorier af respons; 1) positiv respons, 2) aggressiv respons, 3) mildt afvisende og 4) stærkt afvisende. På baggrund af disse kategorier blev der udviklet en klasse af positive reaktioner, der blev ratet på en 3-points skala, hvor positiv respons fik 3 point, mildt afvisende respons fik 2 point, og aggressiv og stærkt afvisende responser fik 1 point. Denne rating omhandlede kun genforeningsdelen af historierne, og blev derfor i alt scoret seks gange på tværs af historierne, hvorefter der blev udregnet et gennemsnit (ibid.). Der fremkom en indre overensstemmelses-koefficient for de tre overordnede rating-skalaer på henholdsvis 0,96 for emotionel åbenhed, 0,57 for konstruktiv løsning samt 0,89 for positiv emotionel tone (Cronbach's Alpha). Der blev ligeledes påvist god interrater reliabilitet for de tre skaler rangerende fra 0,80 til 0,88 (Cohen's Kappa).

Oppenheim (1997) har bl.a. anvendt ADI i en undersøgelse af 35 førskolebørn med en gennemsnitsalder på tre år og otte måneder. I dette studie blev børnenes tilknytningmønster målt med forskellige redskaber herunder forælderreportering, interviewer-observation samt story stems. Desuden udfyldte børnenes pædagoger spørgeskemaer omhandlende børnenes selvværd og opmærksomhedssøgende adfærd (ibid.). Undersøgelsens resultater viste, at scoren af børnenes narrativer i ADI korelerede med interviewer-observationen af børnenes adfærd, såvel som med pædagogernes rapportering. Børnene, der scorede højt på sikker tilknytning i forhold til ADI, var også mere tilbøjelige til at udforske nye omgivelser uden moderen og udvise høj grad af selvtillid samt søge opmærksomhed på en aktiv og positiv måde (ibid.). Disse resultater medvirker til at understøtte validiteten af ADI som redskab til at identificere børns mentale repræsentationer og tilknytningstendenser.

Afrunding

Der er udviklet mange forskellige story stem-tests og kodningssystemer, hvoraf der er gjort rede for et udvalg af de mest udbredte i denne rapport. Der er i varierende grad fundet solide, empiriske beviser for brugbarheden og validiteten af disse værktøjer til måling af førskolebørns indre, mentale repræsentationer. Der er imidlertid ikke konsensus om, hvornår det ene værktøj/system skal anvendes frem for det andet, og forskningsområdet fremstår som lidt af en jungle at finde rundt i.

De fleste undersøgelser præsenterer dog nogenlunde de samme dilemmaer for børnene, der ofte omhandler separation/genforening, konflikt, eksklusion, fare og fysisk tilskadekomst. Nogle tests bygger på mange historier, mens andre tests kun anvender en håndfuld historier. Det er ikke tydeligt ud fra litteraturen, hvornår de længere sekvenser af historier bruges frem for de kortere udgaver, men to umiddelbare bud omhandler længden af administrationstiden samt testens kliniske anvendelighed. I forhold til førstnævnte begrundelse kan nogle børn miste koncentrationen, hvis testen er for lang, hvilket kan give fejlagtige resultater, hvorfor en kortere sekvens af historier kan være at foretrække. I modsætning hertil kan det være vigtigt, i klinisk øjemed, at få meget detaljerede oplysninger om barnets repræsentationer, hvilket bedst muliggøres ved hjælp af en lidt længere række af historier. Uafhængigt af valget af antal historier er der ingen af de refererede undersøgelser, der opererer med en administrationstid på mere end en time.

Der er for MSSB's og MCAST's vedkommende udviklet computer-udgaver af disse tests, der bl.a. har til sigte at forkorte og økonomisere administrationstiden ved at anvende en computer i stedet for en virkelig interviewer og teste flere børn af gangen. Disse udgaver har dog den væsentlige ulempe, at de ikke kan opfange helt så mange detaljer om barnets narrativer, som de oprindelige udgaver.

I relation til anvendelsen af dukker og rekvisitter er der også forskellige variationer alt afhængig af hvilken test, der benyttes. Legeredskaberne spreder sig over en hel familie af dukker, til kun et enkelt barn og dets primære omsorgsperson, til dyrefamilier, ligesom nogle tests anvender dukkehuse mens andre kun bruger ganske få rekvisitter. Det gælder ligeledes her, at der ikke virker

til at være konsensus i forhold til, hvornår det ene set-up anvendes frem for det andet. Nogle forskere begrundet valget af dyr med, at dette hjælper barnet til at lægge en distance til historierne, således at barnet ikke bliver følelsesmæssigt overvældet. I MCAST er det derimod hensigten, at barnet skal identificere sig direkte med dukken i historierne for på denne måde at tilgå barnets mentale repræsentationer.

De fleste af undersøgelserne anvender en opstartsseance for at introducere barnet til testen samt skabe tryghed i situationen, og de slutter ligeledes af med en afslutningsseance for at markere enden på testen og skabe følelsesmæssig ro hos barnet. Samtlige af de beskrevne tests indeholder ”promptere”, der har til formål at hjælpe barnet med at tilgå mentale repræsentationer, men der er forskel på, hvornår disse anvendes. MCAST skiller sig ud ved eksplicit at anvende ”promptere”, efter barnet har afsluttet sin historie, mens de andre test udelukkende anvender dem undervejs i historierne. Endelig er der i nogle tests eksplicit fokus på at højne barnets engagement og tilgængeligheden af mentale repræsentationer ved at vække emotionel arousal i barnet, når historien præsenteres af intervieweren.

Det er primært i forhold til kodningsprocedurerne, at den manglende standardisering indenfor forskningsfeltet kommer til udtryk. Rigtig mange forskere anvender overordnet set de store kodningssystemer, der eksplicit er udviklet til de største test-redskaber herunder MSSB, MCAST, ASCT og SSAP, men de forsøger at tilpasse systemerne til den målgruppe, som de undersøger. Dette bevirker, at rigtig mange undersøgelser anvender en afart af de originale kodningssystemer, uden at der er tilstrækkeligt empirisk belæg for det, hvilket umuliggør en standardisering af kodningsprocedurerne. Overordnet set er MNCS, der er det oprindelige kodningssystem til MSSB, udviklet som et analyseredskab, der kan kortlægge brede kategorier og fokusområder, men som ikke har de fornødne egenskaber til at skabe et detaljeret udsnit af barnets narrativer. Det er bl.a. en af forklaringerne på, hvorfor så mange forskere, der anvender MSSB som redskab, selv udvikler subkategorier til måling af en specifik problemstilling.

Kodningssystemerne fokuserer overordnet set på tre analysestrategier omhandlende temaer og sammenhæng i historierne, samt hvordan barnet reagerer

overfor opgaverne. Fordelen ved at anvende alle tre former for strategier er, at barnets måde at udføre opgaven på også bliver medtaget i den generelle vurdering, hvilket kan give ekstra informationer om barnets organisering. Ulempen kan til gengæld være, at kodningssystemet bliver meget omfattende og tidskrævende at anvende. De fleste systemer ser på temaer både i den enkelte historier, men sammenligner dem også på tværs af historierne, hvilket giver mulighed for at identificere detaljer ved det enkelte narrativ men også overordnede mønstre. Sidstnævnte kan bidrage til udviklingen af sammenfattede kategorier, hvor specifikke temaer kobles på tværs af historierne, hvilket kan give en indplacering af barnet indenfor eksempelvis en given tilknytningsstrategi. Fokuseres der imidlertid kun på temaer og ikke den sammenhæng, som disse fremkommer i, risikerer man at overse vigtige informationer om barnet, hvorfor det er vigtigt, at have begge dele i med tolkningen af barnets narrativer.

Anbefalinger

Rationalet bag denne rapport har været at give en bred indføring i området omhandlende story stem-tests og relaterede kodningssystemer samt at identificere elementer ved disse redskaber, der kan være brugbare i forhold til måling af traumer hos danske, førskolebørn. I relation til sidstnævnte formål listes der efterfølgende en række anbefalinger, der tager udgangspunkt i en population af 4-8årige børn, der skal rekrutteres fra krisehjem, behandlingsinstitutioner med videre på Fyn.

Rammen for testningen kan foregå i et miljø, som barnet kender eller på Institut for Psykologi på Syddansk Universitet. Uanset setting er det vigtigt, at barnet føler sig tryk ved situationen, og det anbefales, at interviewereren bruger tid på at lege med barnet inden testens påbegyndelse. Barnet kan have sin primære omsorgsperson med til denne indledende interaktion, hvorefter barnet er alene med interviewereren under selve testningen. Det anbefales, at testen startes med en opvarmningshistorie, hvor barnet introduceres for proceduren for historiefortællingen. Testen udføres ved et kvadratisk bord, hvor interviewereren sidder på den ene side med barnet placeret ved siden af sig, således at de er placeret skråt overfor hinanden. Testen bliver videofilmet, hvor kameraet er placeret med fokus på barnet. Hvorvidt barnets ansigt skal filmes eller ej afhænger af, om der skal anvendes procesorienteret kodning i undersøgelsen. Der kan argumenteres for, at dette er mest relevant i kliniske sammenhænge, hvor der lægges vægt på en stor detaljerighed, og at det således ikke er nødvendigt i dette set-up. Der er yderligere også etiske overvejelser i forhold til at filme barnet helt, idet dette kan vække minder om tidligere traumer, der involverer et videokamera.

I forhold til antal og indhold af historiebegyndelser anbefales det, at testen ikke overskrider en times varighed inklusiv opvarmningshistorie. Generelt er der fundet god validitet og reliabilitet i forhold til historierne præsenteret i de forskellige tests, og de er derfor i udgangspunktet alle anvendelige i forhold til at måle traumer hos børn. Det har vist sig at være en god måde at engagere barnet ved at interviewereren fortæller historierne på en dramatiseret måde, der vækker emotionel arousal hos barnet, hvorfor dette også anbefales.

I relation til en traumatiseret målgruppe kan det være vigtigt at udvælge rekvisitter, der kan hjælpe barnet med at lægge en distance til historierne, således at barnet ikke oplever at blive følelsesmæssigt overvældet af historierne. Dette kan både skade undersøgelsens resultater, hvis barnet ikke ønsker at fortsætte, ligesom der er åbenlyse etiske problemer forbundet med det. Denne problematik kan overkommes ved at vælge dyr som dukker, eller at lade barnet give dukkerne i historierne andre navne end dem, som barnet kender fra sig selv og sin familie. I forhold til øvrige rekvisitter anbefales et simpelt set-up med få møbler osv. for at undgå unødige distraktioner for barnet. Herunder anbefales det også, at rekvisitterne opbevares i en lukket, ugenomsigtig kasse, og at disse kun kommer frem, når de skal anvendes i historierne. I relation til interviewerens anvendelse af ”promptere” overfor barnet kan disse både anvendes under og efter historierne, men det tilrådes, at disse kun anvendes en gang pr. historie for ikke at påvirke barnets narrativer i en bestemt retning.

Kodningsmæssigt anbefales det, at der fokuseres på temaer i barnets narrativer både indenfor den enkelte historie og på tværs af dem, ligesom det er vigtigt at rate måden, hvorpå barnet fortæller historien. På denne måde er det muligt både at danne sig et billede af barnets overordnede tematiske mønstre samt udførselsstrategier på tværs af historierne, såvel som at kigge på disse i hvert enkelt narrativ for hermed at identificere områder for nærmere undersøgelse. Det anbefales ligeledes, at der anvendes nogle overordnede tilknytningskategorier til identifikation af barnets tilknytningsstrategier i historierne, og at disse kategorier kan danne basis for en nærmere undersøgelse af traumer og traumatiseringsgrad hos barnet.

I relation til ovenstående er der generelt fundet stærke beviser for, at disorganiseret tilknytning ofte kan identificeres hos børn, der har været udsat for traumer. Denne tilknytningsstrategi identificeres ofte gennem temaer omhandlende aggression, kaos, katastrofefantasier, magiske/bizarre elementer, kontrol over voksne, antisocial adfærd, mindre emotionel lidelse, manglende sammenhæng i narrativ, undgåelse i forhold til dilemma og lidelse i historie, selvomsorg og negativ repræsentation af moder. Det er således vigtigt, at ratingsystemet indeholder koder omhandlende disse temaer, og at der eksplicit er fokus på at identificere dem i barnets narrativer. Der kan også være elementer ved

de usikre tilknytningsstrategier, der kan give anledning til nærmere undersøgelser eksempelvis, hvis barnet udviser mange temaer omhandlende afvisning, selvomsorg, manglende grænsesætning, pleasende adfærd og forældre, der er uopmærksomme på barns behov, idet dette kan være indikatorer på følelsesmæssig omsorgssvigt eller forsømmelse. Det anbefales, at historierne transskriberes, og at kodningen til en start foregår via både videooptagelse og det transskriberede materiale.

Referencer

- Abrams, K. Y., Rifkin, A., & Hesse, E. (2006). Examining the role of parental frightened/frightening subtypes in predicting disorganized attachment within a brief observational procedure. *Development and Psychopathology, 18*, 345-361.
- Ainsworth, M. D. S. (1978). *Patterns of attachment : a psychological study of the strange situation*. Hillsdale, N.J. New York: Lawrence Erlbaum Associates; distributed by Halsted Press Division of Wiley.
- Barone, L., Giudice, M. D., Fossati, A., Manaresi, F., Perinetti, B. A., Colle, L., & Veglia, F. (2009). Psychometric properties of the Manchester Child Attachment Story Task: An Italian multicentre study. *International Journal of Behavioral Development, 33*(2), 185-190.
- Barone, L., & Lionette, F. (2010). Attachment and social competence: a study using MCAST in low-risk Italian preschoolers. *Attachment and Human Development, 14*(4), 391-403.
- Barone, L., & Lionette, F. (2012). Attachment and emotional understanding: a study on late-adopted pre-schoolers and their parents. *Child: care, health and development, 38*(5), 690-696.
- Borelli, J. L., David, D. H., Crowley, M. J., & Mayes, L. C. (2010). Links between disorganized attachment classification and clinical symptoms in school-aged children. *Journal of Child and Family Studies, 19*, 243-256.
- Bowlby, J. (1969). *Attachment and Loss*. New York,: Basic Books.
- Bretherton, I., Biringen, Z., Ridgeway, D., Maslin, C., & Sherman, M. (1989). Attachment: The parental perspective. *Infant Mental Health Journal, 10*, 203-221.
- Bretherton, I. & Oppenheim, D. (2003). Early narratives: The MacArthur Story Stem Battery: development, administration, reliability, validity, and reflections about meaning. In R. Emde, D. Wolf and D. Oppenheim (Eds.): *Revealing the inner world of young children; The MacArthur Story Stem Battery and Parent-Child Narratives*, pp. 55-80 Oxford: Oxford University Press.

- Bretherton, I., Ridgeway, Z., & Cassidy, J. (1990). Assessing internal working models of the attachment relationship: An attachment story completion task for 3-year-olds. In M. T. Greenberg, D. Cicchetti, & E. M. Cummings (Eds.): *Attachment in the preschool years: Theory, research, and intervention*, pp. 273-308. Chicago: University of Chicago Press.
- Bretherton, I. & Ridgeway, Z. (1990). Story completion task to assess children's internal working models of child and parent in the attachment relationship. In M. Greenberg, D. Cicchetti, & E.M. Cummings (Eds.): *Attachment in the pre-school years*, pp. 300-305. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Buchsbaum, H., Emde, R.N. (1990). Play narratives in 36-month-old children: Early moral development and family relationships. *Psychoanalytic Study of the Child*, 40, 129-155.
- Carlson, E. A. (1998). A prospective longitudinal study of disorganized/disoriented attachment. *Child Development*, 69, 1107-1128.
- Clyman, R. (2003). Portrayals in maltreated children's play narratives: Representations or emotion regulation? In R. N. Emde, D. Wolf and D. Oppenheim (Eds.): *Revealing the inner world of young children; The MacArthur Story Stem Battery and Parent-Child Narratives*, pp.201-225. Oxford: Oxford University Press.
- Emde, R. N. (2003). Early narratives: A window to the child's inner world. In R. N. Emde, D. Wolf and D. Oppenheim (Eds.): *Revealing the inner world of young children; The MacArthur Story Stem Battery and Parent-Child Narratives*, pp.3-25. Oxford: Oxford University Press.
- Emde, R. N., & Buchsbaum, H. K. (1990). "Didn't you hear my mommy?": Autonomy with connectedness in moral self emergence. In D. Cicchetti & M. Beeghly (Eds.): *Development of the self through the transition: Infancy through childhood*, pp. 35-60. Chicago: University of Chicago Press.
- Fearon, P. R. M., Bakersmans-Kranenburg, M. J., van IJzendoorn, M. H., Lapsley, A. M., & Roisman, G. I. (2010). The significance of insecure attachment and disorganization in the development of children's externalizing problems: A meta-analytic study. *Child Development*, 81, 435-456.

- Giudice, M. D. (2008). Sex-biased ratio of avoidant/ambivalent attachment in middle childhood. *British Journal of Developmental Psychology*, 26, 369-379.
- Goldwyn, R., Stanley, C., Smith, V., & Green, J. (2000). The Manchester Child Attachment Story Task: relationship with parental AAI, SAT and child behavior. *Attachment and Human Development*, 2(1), 71-84.
- Green, J., & Goldwyn, R. (2002). Annotation: attachment disorganisation and psychopathology: new findings in attachment research and their potential implications for developmental psychopathology in childhood. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 43(7), 835-846.
- Green, J., Stanley, C., & Peters, S. (2007). Disorganized attachment representation and atypical parenting in young school age children with externalizing disorder. *Attachment and Human Development*, 9(3), 207-222.
- Green, J., Stanley, C., Smith, V., & Goldwyn, R. (2000). A new method of evaluating attachment representations in young school-age children: The Manchester Child Attachment Story Task. *Attachment and Human Development*, 2(1), 48-70.
- Hill, J., Fonagy, P., Lancaster, G., & Broyden, N. (2007). Aggression and intentionality in narrative responses to conflict and distress story stems: An investigation of boys with disruptive behavior problems. *Attachment and Human Development*, 9(3), 223-237.
- Hill, J., Murray, L., Leidecker, V., & Sharp, H. (2006). *Specificities in continuities between attachment security at 18 months and mentalizing abilities at age 5 years*. Unpublished manuscript, University of Manchester, UK.
- Hodges, J., Hillman, S., Henderson, K., & Kaniuk, J. (2003). Changes in attachment representations over the first year of adoptive placement: narratives of maltreated children. *Clinical Child Psychology and Psychiatry*, 8(3), 351-367.
- Hodges, J., Hillman, S., Stufkens, M., & Steele, M. (2012). Story stem assesment profile (SSAP) coding manual. Anna Freud Centre/Great Ormond Street Hospital, (Unpublished manuscript).

- Hodges, J., Steele, M., Hillman, S., & Henderson, K. (2003). Mental representations and defenses in severely maltreated children: A story stem battery and rating system for clinical assessment and research applications. In R. N. Emde, D. Wolf and D. Oppenheim (Eds.): *Revealing the inner world of young children; The MacArthur Story Stem Battery and Parent-Child Narratives*, pp.3-25. Oxford: Oxford University Press.
- Hodges, J., Steele, M., Hillman, S., Henderson, K., & Kaniuk, J. (2005). Change and continuity in mental representations of attachment after adoption. In D. M. Brodzinsky and J. Palacios. (Eds.): *Psychological issues in adoption: Research and practice*, pp. 93-116. Westport, CT: Praeger.
- Holmberg, J., Robinson, J., Corbitt-Price, J., & Wiener P. (2007). Using narratives to assess competencies and risks in young children: Experiences with high risk and normal populations. *Infant Mental Health Journal*, 28(6), 647-666.
- Howes, C., Vu, J. A., Hamilton, C. (2011). Mother-child attachment representation and relationships over time in mexican-heritage families. *Journal of Research in Childhood Education*, 25, 228-247.
- Hutchison, A. K., Beresford, C., Robinson, J., & Ross, R. G. (2010). Assessing disordered thoughts in preschoolers with dysregulated mood. *Child Psychiatry and Human Development*, 41, 479-489.
- Lyons-Ruth, K. (1996). Attachment relationships among children with aggressive behavior problems: The role of disorganized early attachment patterns. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 64, 64-73.
- Macfie, J., Cicchetti, D., & Toth, S. L. (2001). The development of dissociation in maltreated preschool-aged children. *Development and Psychopathology*, 13, 233-254.
- Macfie, J., Toth, S. L., Rogosch, F. A., Robinson, J., Emde, R. N., & Cicchetti, D. (1999). Effect of maltreatment on preschoolers narrative representations of response to relieve distress and of role reversal. *Developmental Psychology*, 35(2), 460-465.
- MaCrone, E., Egeland, B., Kalkoske, M., & Carlson, E. (1994). Relations between early maltreatment and mental representations of relationships assessed with projective storytelling in middle childhood. *Development and Psychopathology*, 6, 99-120.

- Minnis, H., Read, W., Connolly, B., Burston, A., Schumm, T-S., Putter-Lareman, S., & Green, J. (2010). The Computerised Manchester Child Attachment Story Task: a novel medium for assessing attachment patterns. *International Journal of Methods in Psychiatric Research*, 19(4), 233-242.
- Minnis, H., Reuben, M., Sinclair, C., Kennedy, E., Greig, A., Towlson, K., Read, W., & Hill, J. (2006). The Computerized MacArthur Story Stem Battery – a pilot study of a novel medium for assessing children’s representations of relationships. *International Journal of Methods in Psychiatric Research*, 15(4), 207-214.
- Main, M. & Hesse, E. (1990). Parents’ unresolved traumatic experiences are related to infant disorganized attachment status: Is frightened and/or frightening parental behavior the linking mechanism? In M. T. Greenberg, D. Cicchetti, & M. Cummings (Eds.): *Attachment in the preschool years: Theory, research, and intervention*, pp. 161-180. Chicago and London: University of Chicago Press.
- Main, M., Kaplan, N., & Cassidy, J. (1985). Security in infancy, childhood and adulthood: A move to the level of representation. In I. Bretherton og E. Waters (Eds.): *Growing points in attachment theory and research, Monographs of the Society for Research in Child Development*, 50, 209, pp. 66-104.
- Main, M., & Solomon, J. (1990). Procedures for identifying infants as disorganized/disoriented during Ainsworth strange situations. In M. T. Greenberg, D. Cicchetti, & E. M. Cummings (Eds.): *Attachment in the pre-school years: Theory, research and intervention*, pp. 121 – 160. Chicago: Chicago University Press.
- Oppenheim, D. (1997). The attachment doll play interview for preschoolers. *International Journal of Behavioral Development*, 20, 681-697.
- Oppenheim, D., Emde, R. N., Warren, S. (1997). Children’s narrative representations of mothers: Their development and associations with child and mother adaption. *Child Development*, 68(1), 127-138.
- Oppenheim, D., & Waters, H. S. (1995). Narrative processes and attachment representations: issues of development and assessment. *Monographs of the Society for Research in Child Development*, 60(2/3), 197-215.

- Pace, C. S., Zavattini, G. C., D'Alessio, E. (2012). Continuity and discontinuity of attachment patterns: A short-term longitudinal pilot study using a sample of late-adopted children and their adoptive mothers. *Attachment and Human Development, 14*(1), 45-61.
- Page, T., & Bretherton, I. (2001). Mother-and father-child attachment themes in the story completions of pre-schoolers from post-divorce families: do they predict relationships with peers and teachers? *Attachment and Human Development, 3*(1), 1-29.
- Page, T., & Bretherton, I. (2004). Shared or conflicting working models? Relationships in postdivorce families seen through the eyes of mothers and their preschool children. *Development and Psychopathology, 16*, 551-575.
- Pasalich, D. S., Dadds, M. R., Hawes, D. J., & Brennan, J. (2012). Attachment and callous-unemotional traits in children with early-onset conduct problems. *The Journal of Child Psychology and Psychiatry, 53*(8), 838-845.
- Robinson, J., Hérot, C., Haynes, P., Mantz-Simmons, L. (2000). Children's story stem responses: a measure of program impact on developmental risks associated with dysfunctional parenting. *Child Abuse and Neglect, 24*(1), 99-110.
- Robinson, J. L., & Manzt-Simmons, L. (2003). The MacArthur Narrative Coding System: One approach to highlighting affective meaning making in the MacArthur Story Stem Battery. In R. N. Emde, D. Wolf and D. Oppenheim (Eds.): *Revealing the inner world of young children; The MacArthur Story Stem Battery and Parent-Child Narratives*, pp.3-25. Oxford: Oxford University Press.
- Seltzer, J. A. (1991). Relationships between fathers and children who live apart: The father's role after separation. *Journal of Marriage and the Family, 53*, 79-101.
- Sher-Censor, E., Grey, I., & Yates, T. M. (2013). The intergenerational congruence of mothers' and preschoolers' narrative affective content and narrative coherence. *International Journal of Behavioral Development, 37*(4), 340-348.
- Slade, A., Grienberger, J., Bernbach, E., Levy, D., & Locker, A. (2005). Maternal reflective functioning, attachment and the transmission gap: A preliminary study. *Attachment and Human Development, 7*, 283-298.

- Steele, M., Steele, H., Woolgar, M., Yabsley, S., Fonagy, P., Johnson, D., & et al. (2003). An attachment perspective on children's emotion narratives: Links across generations. In R. N. Emde, D. Wolf and D. Oppenheim (Eds.): *Revealing the inner world of young children; The MacArthur Story Stem Battery and Parent-Child Narratives*, pp.163-181. Oxford: Oxford University Press.
- Stronach, E. P., Toth, S. L., Rogosch, F., Oshri, A., Manly, J. T., & Cicchetti, D. (2011). Child maltreatment, attachment security and internal representations of mother and mother-child relationships. *Child Maltreatment, 16*(2), 137-145.
- Toth, S. H., Cicchetti, D., Macfie, J., Maughan, A., & Vanmeenen, K. (2000). Narrative representations of caregivers and self in maltreated preschoolers. *Attachment and Human Development, 2*(3), 217-305.
- Toth, S.L., Cicchetti, D., Macfie, J., Emde, R.N. (1997). Representations of self and other in the narratives of neglected, physically abused, and sexually abused preschoolers, *Development and Psychopathology, 9*, pp. 781-796.
- van IJzendoorn, M.H., Schuengel, C., & Bakermans-Kranenburg, M.J. (1999). Disorganised attachment in early childhood: Meta-analysis of precursors, concomitants and sequelae. *Development and Psychopathology, 11*, 225-249.
- von Klitzing, K., Kelsay, K., Emde, R. N., Robinson, J., & Schmitz, S. (2000). Gender specific characteristics of five-year-olds play narratives and associations with behavior ratings. *Journal of American Academy of Child and Adolescent Psychiatry, 39*, 1017-1023.
- Wan, M. W., & Green, J. (2010). Negative and atypical story content themes depicted by children with behavior problems. *Journal of Child Psychology and Psychiatry, 51*(10), 1125-1131.
- Warren, S. L. (2003). Narrative Emotion Coding System. In R. N. Emde, D. Wolf and D. Oppenheim (Eds.): *Revealing the inner world of young children; The MacArthur Story Stem Battery and Parent-Child Narratives*, pp.3-25. Oxford: Oxford University Press.
- Warren, S. L., Emde, R. N., & Sroufe, L. (2000). Internal representations: predicting anxiety from children's play narratives. *Journal of American Academy of Child and Adolescent Psychiatry, 39*, 100-107.

- Warren, S. L., Oppenheim, D., & Emde, R. N. (1996). Can emotions and themes in children's play predict behavior problems? *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 34(10), 1331-1337.
- Winnicott, D. W. (1971). *Playing and reality*. New York,: Basic Books.
- Wolf, D. P., Rygh, J., & Altshuler, J. (1984). Agency and experience: Actions and states in play narratives. In I. Bretherton (Eds.): *Symbolic play: The development of social understanding*, pp. 195-217). Orlando, FL: Academic Press.
- Zahn-Waxler, C., Cole, P. M., Richardson, D. T., Friedman, R. J., Michel, M. K., & Belouad, F. (1994). Social problem solving in disruptive preschool children: Reactions to hypothetical situations of conflict and distress. *Merill-Palmer Quarterly*, 40, 98-119.
- Zahn-Waxler, C., Friedman, R. J., Cole, P. M., Mizuta, I., & Hiruma, N. (1996). Japanese and United States preschool children's responses to conflict and distress. *Child Development*, 67, 2462-2477.

Tabeller

Table 1. Original stories in MacArthur Story Stem Battery.

Story stems	Beskrivelse	Dilemma
1. Spilled Juice	Barn spilder ved uheld juice ved aftensmad.	Forældre som tilknytnings- eller autoritetsfigurer?
2. Lost Dog	Barn leger udenfor og ser, at familiens hund er forsvundet	Bekymring/tristhed over forsvunden hund. Glad, vred eller undvigende respons ved genforening?
3. Mom's Headache	Mor har hovedpine og slukker for tv, beder barn om at være stille. Barns ven kommer på besøg og vil se tv.	Empati med mor/adlyder barn mors eller vens behov?
4. Gift for Mom and Dad	Barn har lavet en tegning i skolen, som han/hun vil vise til forældre.	Favoriserer barn mor eller far? Hvordan tackler barn konflikt?
5. Three's a Crowd	Barn leger med ven. Barns lillebror vil være med, men vennen siger nej og truer med ikke at ville være ven med barn længere.	Loyalitet over for ven eller lillebror? Konfliktløsning foretaget af forældre eller barn?
6. Hot Gravy	Barn bliver advaret af mor om ikke at røre ved varm gryde. Barnet gør	Ulydighed overfor mor som tilknytnings/ autoritetsperson

det alligevel og bliver
forbrændt.

Tabel 1 fortsat. Originale historier i MacArthur Story Stem Battery.

Story stems	Beskrivelse	Dilemma
7. Parental Quarrel	Mor anklager far for at have forlagt nøgler, og de begynder at skændes.	Barns reaktion på forældres konflikt
8. Stealing Candy	Barn må ikke få slik i butik. Barn stjæler chokolade og bliver opdaget af butiksansat.	Blive taget i en forseelse, at stå ved ugerning.
9. Departure	Forældre skal på ophold. Bedstemor skal passe barn og lillebror.	Separationsangst
10. Reunion	Forældre kommer hjem fra ophold.	Kvalitet af genforening
11. Bathroom Shelf	Mor skal på visit hos nabo og beder barn om ikke at røre ting på badeværelshylde. Barns lillebror vil have barn til at tage plaster på hylden.	Adlyde mors ordre eller empati med lillebror?
12. Climbing a Rock at the Park	Barn vil klatre op på sten i parken. Mor beder barn om at være forsigtig.	Barns evner eller trøst fra forældre (ved uheld)
13. Child exclusion by Parents	Forældre taler sammen på sofa og vil være alene. De beder barn om at gå på værelse og	Barns reaktion på at blive holdt ud af forældre.

kysser hinanden.

Tabel 1 fortsat. Originale historier i MacArthur Story Stem Battery.

14. The Cookie Jar	Barns lillebror tager kage fra dåse. Barn siger, at forældre har sagt nej. Lillebror plager barn om ikke at fortælle til forældre. Forældre kommer hjem.	Ærlighed og adlyden af regler eller loyalitet/ empati med lillebror/ søster?
--------------------	--	--

Tabel 2. Indholdsrelaterede koder i MacArthur Narrative Coding System.

Narrative koder	
1. Competition	17. Non-compliance
2. Rivalry/jealousy	18. Shame
3. Exclusion other	19. Blame
4. Active refusal of empathy/helping	20. Teasing/taunting
5. Verbal conflict	21. Dishonesty
6. Sharing	22. Punishment/ discipline
7. Empathy/helping	23. Reparation/guilt
8. Affiliation	24. Politeness
9. Affection	25. Self exclusion
10. Aggression	26. Repetition
11. Escalation of conflict	27. Denial
12. Personal injury	28. Refusing empathy passively
13. Atypical responses	29. Family disruption
14. Sexualized aggression	30. Sudden sleep onset
15. Conflict resolution	31. Sensorimotor
16. Compliance	

Tabel 3. Historier i Narrative Emotion Coding System.

Story stems	Beskrivelse
1. Scary dog	Familie er i park. Barn leger med bold og løber væk fra familie. Barn møder en skræmmende hund og bliver bange.
2. Monster in the dark	Det er aften. Barn er på sit værelse og leger. Forældre er nedenunder. Barn hører lyd og tror, at det er et monster.
3. New Neighborhood	Familie er flyttet til nyt nabolag. Barn bliver inviteret til fest hos naboer, men kender ikke de andre børn.
4. Song	Barn synger foran publikum men glemmer teksten.
5. Fight with friend	Barn leger med bold. Ven kommer og tager bold og barnet slår sin hånd.
6. Favorite chair	Barn har glædet sig til at besøge ven, men mor aflyser besøget.

Tabel 4. Narrative koder i temabaserede kategorier i Narrative Emotion Coding System.

Temabaserede kategorier	Enkelte koder
Narrativ stil og forhandling af opgave (tydelig adfærd under test samt måde hvorpå barnet fortæller historie),	Forskrækkelse ved angstfuld situation, besvær med at fortælle historie, fortælle teknik (verbalt, non-verbalt, begge).
Indledende og afsluttende respons (koder er knyttede til bestemte tidspunkter i historien, når barnet skal starte og afslutte historie)	Umiddelbar reaktion på historie, slutning af historie, afsluttende følelse ved historieslutning, transformation af slutning efter prompt.
Følelsesmæssig regulering og sammenhæng (koder der vurderer hvor let og klart barnet håndterer udfordrende, følelsesmæssige temaer)	Usammenhængende følelseskift, sammenhængende følelseskift, inkongruent følelsesrespons, reaktion på uopfyldt behov.
Følelsesmæssige temaer og viden (kodning af yderligere temaer specielt forbundet med tab og frygt)	Fare-temaer, skuffelses/tabstemaer, ødelæggelse af objekter, orale temaer, viden om følelser.
Repræsentationer af selv og andre (hvordan barnet beskriver børne- samt voksendukker)	Repræsentation af barn og forældre som mennesker.
Koder for specifikke historier	Tilstedeværelse af virkeligt monster, forældres syn på monster, barns og publikums reaktioner i "Song" story stem, barns reaktion på nye legekammerater i "Neighborhood" story stem, legekammeraters reaktion på barn i "Neighborhood" story stem.

Table 5. Historier i Attachment Story Completion Task-Revised.

Historier (tilhørsforhold)	Beskrivelse
1. Spilled juice (ASCT)	Barn spilder ved uheld juice ved aftensmaden
2. Hurt knee (ASCT)	Barn vil klatre op på en sten i parken. Barn slår sit knæ.
3. Monster in the dark (ASCT)	Det er aften. Barn er på sit værelse og leger. Forældre er nedeunder. Barn hører lyd og tror at det er et monster.
4. Departure (ASCT)	Mor skal på ophold med overnatning. Bedstemor skal passe barn og lillebror/søster.
5. Reunion (MSSB)	Mor kommer hjem fra ophold
6. Mom's headache (MSSB)	Mor har hovedpine og slukker for tv og beder barn om at være stille. Barns ven kommer på besøg og vil gerne se tv.
7. Lost dog (MSSB)	Barn leger udenfor og ser at familiens hund er forsvundet
8. Bathroom shelf (MSSB)	Mor skal på visit hos nabo og beder barn om ikke at røre ting på badeværelshylde. Barns lillebror/søster vil have barn til at tage plaster på hylden.
9. Uncle Fred (Zahn-Waxler et al., 1994)	Mor sidder på sofa og græder. Mor fortæller barn, at onkel Fred er død.
10. Wagon/Three's a crowd (MSSB)	Barn leger med ven. Barns lillebror/søster vil være med, men vennen siger nej og truer med ikke at ville være ven med barn længere.

Table 6. Eksempel på gruppering af koder i Attachment Story Completion Task-Revised.

Temabaserede kategorier	Enkelte koder
Tilknytning og autoritet i forældre-barn relation	<p>Forældre-omsorg: trøster/beskytter, roser, kærlighed, håndtering af situation.</p> <p>Barns tilknytning: søger hjælp/støtte, proksimitet til forældre.</p> <p>Forældres vejledning gennem autoritet: autoritær disciplinering, autoritær struktur.</p> <p>Barns respekt: føjelighed, spørger om lov, indrømmer synd/undskylder.</p> <p>Forældresamarbejde: positiv kommunikation, understøtter autoritet.</p>
Skilsmisse og ekspartners adfærd	<p>Genforening: familiemedlemmer i tæt proksimitet, udtryk om at forældre bosammen, forældres huse slået sammen.</p> <p>Familie-grænser: re-separation af far fra mor og barn, forældre banker på hinandens døre/bliver bedt om at komme på besøg.</p> <p>Empati fra eks-partner: forældre kysser/krammer, empati/beskyttelse mellem forældre.</p> <p>Konflikt med eks-partner: forældre skændes, forældre udtrykker ikke-fysisk konflikt.</p>
Barns empati overfor familie	<p>Barns empati: empati/omsorg/kærlighed overfor mor, empati/omsorg/kærlighed overfor far, empati/omsorg/kærlighed overfor andet barn.</p>

Tabel 7. Skalaer af sammenføjede koder i kodningssystem udviklet til måling af emotionelle narrativer.

Temabaserede kategorier	Enkelte koder
Grænsesætning	Verbal afstraffelse, ekskludering, disciplinerende repræsentation af mor, skam.
Prosocial	Kærlighed/hengivenhed, positiv repræsentation af mor.
Antisocial	Fysisk aggression, fysisk afstraffelse, skyld.

Tabel 8. Historier i Manchester Child Attachment Story Task.

Story stems	Beskrivelse
1. Nightmare	Barn vågner fra et mareridt og er alene.
2. Hurt knee	Barn leger udenfor og falder og slår sit knæ.
3. Stomach ache	Barn har ondt i maven.
4. Picture	Barn laver tegning i skole og bliver rost for den af lærer, inden barn vender hjem.
5. Rejection from friend	Barn skændes med ven i skole og afvises af vennen, inden barn tager hjem.
6. Lost in mall	Barn bliver væk fra forælder i shopping-center.

Tabel 9. Kategorier i kodningssystem til Manchester Child Attachment Story Task.

Temabaserede kategorier	Kodningselementer
Tilknytningsadfærd	Barnets nærhedssøgning, detaljer om omsorgsfuld adfærd, selvomsorg, distancerende adfærd, konflikt og modsatrettet adfærd, grad af stress/lidelsesnedbringelse.
Narrativ sammenhæng	Nonverbalt materiale (lånt og tilpasset fra AAI).
Disorganiserede fænomener	Koder omhandlende disorganiseret tilknytningsadfærd (defineret i SSP), kontrollerende strategier, udfald i diskurs-monitorering.
Andre koder	Bizart narrativt indhold, dominerende affekt, mentaliseringsevne, metakognition.

Table 10. Underklassifikationer af beroligelsesstrategier i kodningssystem til Manchester Child Attachment Story Task.

Beroligelsesstrategier	Beskrivelse	Underklassifikationer
1. Interpersonel (sikker) strategi	Barnet bruger tilknytningsperson til at nedsætte stress. Inddeles i fire kategorier.	<p>1.1 Interpersonel strategi men med elementer af undgåelse eller begrænsning.</p> <p>1.2 Mønstre af interpersonel strategi der ikke kan kategoriseres under andre sikre subkategorier.</p> <p>1.3 Optimal interpersonel strategi hvor barnet viser forælder som varm, støttende og omsorgsfuld. Barn responderer på omsorg og udforsker verden.</p> <p>1.4 Interpersonel strategi hvor barn hele tiden er i kontakt med forælder.</p>
2. Ikke-interpersonel (undgående) strategi	Barnet bruger overvejende ikke sin tilknytningsperson men har fokus på selvomsorg og distancering. Inddeles i to kategorier.	<p>2.1 Meget undgående. Fuldstændig og organiseret undgåelsesstrategi, der kan føre til beroligelse hos barn.</p> <p>2.2 Lidt undgående. Mindre fuldstændig og komplet strategi.</p>
3. Ambivalent interpersonel strategi	Barnet har interpersonel kontakt men dette fører til øget stress/lidelse, ledsages ofte af modsatrettet adfærd. Inddeles i to kategorier.	<p>3.1 Lidelse fører til konflikt/vrede mellem barn og forælder.</p> <p>3.2 Passiv strategi. Barn signalerer kun vagt behov for hjælp.</p>

Tabel 10 fortsat. Underklassifikationer af beroligelsesstrategier i kodningssystem til Manchester Child Attachment Story Task.

Beroligelsesstrategier	Beskrivelse	Underklassifikationer
4. Gennemgribende disorganisation (kaos)	Barnet er disorganiseret i sin måde at nedsætte stress/lidelse på. Inddeles i to kategorier.	<p>4.1 Barn har ingen strategi til at opnå beroligelse. Dette ses oftest hos børn med udviklingsforstyrrelser eller traumer.</p> <p>4.2 Barn bruger flere inkompatible strategier for beroligelse.</p>
5. Kontrol over tilknytningsperson	Barnet forsøger at kontrollere tilknytningsperson fremfor at give udtryk for stress/lidelse	<p>5.1 Tvang/vred kontrol hvor barnet er dirigerende overfor forælder.</p> <p>5.2 Strategi hvor barn udelukkende fokuserer på omsorg for forælder.</p>

Table 11. *Historier i Story Stem Assessment Profile.*

Story stems	Beskrivelse	Dilemma
1. Crying Outside	Familie er hjemme. Barn går udenfor og om bagved hus og begynder at græde.	Kan barn anerkende dukkens lidelse? Respons fra forældre?
2. Little Pig	Lille gris bliver væk fra andre grise og kan ikke finde vej tilbage.	Ved forældre at barnet har brug for hjælp, og vil de respondere?
3. Stamping Elephant	Familie og dyr er udenfor hus. Der kommer en elefant, der stamper i jorden. Børn og dyr bliver bange.	Beskytter forældre børn, og hvordan reagerer barn på aggression i historie?
4. Bikes	Barn og ven spørger mor om de må køre på cykel. Mor advarer om at passe på. Børnene kører for stærkt, og barnet falder af.	Barns tro på sig selv, venner og forældre. Anerkender forældre barns lidelse, og hjælper de?
5. Picture from School	Barn har lavet en tegning i skolen, som han/hun vil vise til forældre.	Hvordan reagerer forældre på barns tegning?
6. Spilled Juice	Barn spilder ved uheld en kande med juice ved aftensmaden.	Forældre som tilknytnings- eller autoritetsfigurer ift. at reparere ødelæggelse
7. Mom's headache	Mor har hovedpine og slukker for tv, beder barn om at være stille. Barns ven kommer på besøg og vil gerne se tv.	Empati med mor/adlyder barn mors eller vens behov?
8. Three's a crowd	Barn leger med ven. Barnets lillebror vil være med, men vennen siger nej og truer med ikke at ville være ven med barnet længere.	Loyalitet overfor ven eller lillebror? Konfliktløsning foretaget af forældre eller barn?

Table 11 fortsat. Historier i Story Stem Assessment Profile.

Story stems	Beskrivelse	Dilemma
9. Hot Gravy	Barn bliver advaret af mor om ikke at røre ved varm gryde på komfur. Barnet gør det alligevel og bliver forbrændt.	Ulydighed overfor mor som tilknytnings/ autoritetsperson
10. Parental Quarrel	Mor anklager far for at have forlagt nøgler, og de begynder at skændes.	Barns reaktion på forældres konflikt
11. Bathroom Shelf	Mor skal på visit hos nabo og beder barn om ikke at røre noget på badeværelseshylden. Barnets lillebror vil have barn til at tage plaster på hylden.	Adlyde mors ordre eller empati med lillebror?
12. Burglar in the Dark	Barn er i seng og forældre er på sofa. Barn hører lyd, og lyset går ud. Barnet er bange for, at det er en indbrudstyv.	Søger barn hjælp hos forældre
13. Child exclusion by parents	Forældre taler sammen på sofa, og vil gerne være alene. De beder barn om at gå på værelse og kysser hinanden.	Barns reaktion på at blive holdt ud af forældre

Tabel 12. Narrativer koder i Story Stem Assessment Profile.

Narrative koder	
1. No engagement with story test	20. Adult injured/dead
2. Disengagement	21. Limit setting
3. Initial aversion	22. Physical punishment
4. No closure	23. Child shows aggression
5. Premature foreclosure	24. Adult shows aggression
6. Changing narrative constraints	25. Coherent aggression
7. Avoidance within narrative frame	26. Extreme aggression
8. Child seeks help, comfort	27. Catastrophic fantasy
9. Siblings/peers help, comfort	28. Bizarre/atypical response
10. Realistic active mastery	29. Bad-to-good shift
11. Child is endangered	30. Acknowledgment of child distress or anxiety
12. Child injured/dead	31. Acknowledgement of adult distress
13. Excessive compliance	32. Denial/distortion of affect or reversal
14. Child "parents" or "controls" parents	33. Neutralization/diversion anxiety
15. Adult provides comfort	34. Pleasurable/realistic representations of domestic life
16. Adult provides help and protection	35. Throwing/being thrown away/out

Tabel 12 fortsat. Narrativer koder i Story Stem Assessment Profile.

17. Adult shows affection/appreciation	36. Magical/omnipotent responses
18. Adult unaware	37. Sexual material
19. Adults actively rejecting	38. Self blame

Tabel 13. Narrative koder sammenføjet i tilknytningskategorier i Story Stem Assessment Profile.

Tilknytningskategori	Narrative koder
Sikker	Child seeks help, Siblings/peers helping, Realistic mastery, Adult provides comfort, Adult provides help, Adult shows affection, Limit setting, Coherent Aggression, Acknowledgment of distress of child and adult, Realistic/pleasurable domestic life.
Usikker	Child endangered, Child injured/dead, Excessive compliance, Adult unaware, Adult actively rejects, Adult injured/dead, extreme aggression, Neutralization.
Disorganiseret	Child parents/control adult, Catastrophic fantasy, Bizarre/atypical material, Magic/omnipotence, Bad/god shifts.
Forsvarende/undgående	No engagement, Disengagement, Initial aversion, No closure, Premature foreclosure, Changes constraints, Avoidance of conflict, Denial of distress.